

JURIDISKA FAKULTETEN
vid Lunds universitet

Caroline Bengtsson

Företagsskattekommitténs förslag
på nytt bolagsskattesystem
- *En studie om förslagens skattemässiga
effekter för företag*

LAGM01 Examensarbete

Examensarbete på juristprogrammet
30 högskolepoäng

Handledare: Peter Nilsson

Termin för examen: HT2014

Innehåll

SUMMARY	1
SAMMANFATTNING	2
FÖRORD	3
FÖRKORTNINGAR	4
1 INLEDNING	5
1.1 Bakgrund	5
1.2 Syfte och frågeställningar	6
1.3 Avgränsningar	7
1.4 Metod och material	8
1.5 Forskningsläge	9
1.6 Disposition	9
2 GÄLLANDE RÄTT	10
2.1 Den svenska bolagsskatten	10
2.2 Eget och lånat kapital	10
2.3 Kapitalvinst, kapitalförlust och utdelning	11
2.4 Avdragsrätt för räntor	12
2.4.1 Allmän avdragsrätt för räntor	12
2.4.2 Regler om avdragsbegränsning	13
2.4.2.1 Introduktion	13
2.4.2.2 Huvudregeln	13
2.4.2.3 Tioprocentsregeln	13
2.4.2.4 Ventilen	14
2.4.2.5 Back-to-back-lån	14
2.5 Underskott	15
3 FÖRSLAGET	16
3.1 Kommitténs uppdrag	16
3.2 Samhällsekonomiska utgångspunkter	16
3.3 Grundläggande delar	17

3.4	Avdragsbegränsning för finansiella kostnader	18
3.4.1	Inget avdrag för negativt finansnetto	18
3.4.2	Uljämning av finansnetton	19
3.5	Definitioner	21
3.5.1	Behovet av definitioner	21
3.5.2	Finansiella instrument	21
3.5.3	Finansiella kostnader	22
3.5.3.1	Begränsat avdragsgilla kostnader	22
3.5.3.2	Kostnad för en kredit	23
3.5.3.3	Förlust vid avyttring och nedskrivning av finansiella instrument	23
3.5.3.4	Leverantörsskulder	24
3.5.3.5	Hyra och leasing	24
3.5.3.6	Avsättningar i balansräkningen	25
3.5.3.7	Ränteutgift som aktiveras till ett anskaffningsvärde	26
3.5.4	Finansiella intäkter	26
3.6	Finansieringsavdraget	27
3.6.1	Schablonavdrag ersätter slopad avdragsrätt	27
3.6.2	Underlag för finansieringsavdrag	27
3.6.3	Beräkning av finansieringsavdrag	28
3.7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	29
3.8	Förslagets konsekvenser	30
3.8.1	Administrativa effekter för företag	30
3.8.2	Skattemässiga effekter för företag	31
3.8.3	Skattemässiga exempel	32
3.8.3.1	Inledning	32
3.8.3.2	Högt belånade företag med låg lönsamhet	33
3.8.3.3	Lågt belånade företag med låg lönsamhet	34
3.8.3.4	Högt belånade företag med hög lönsamhet	35
3.8.3.5	Lågt belånade företag med hög lönsamhet	36
3.8.3.6	Om avdrag inte medges enligt nuvarande regler	36
3.8.4	Skattemässiga effekter för olika sektorer	37
3.9	Remissyttranden	39
4	ANALYS	43
4.1	Förslagets innehåll och skillnader jämfört med dagens skatteregler	43
4.2	Förslagets skattemässiga effekter för företag	47
4.3	Förslagets ”vinnare” och ”förlorare”	50
5	AVSLUTANDE KOMMENTARER	53
	KÄLL- OCH LITTERATURFÖRTECKNING	54
	RÄTTSFALLSFÖRTECKNING	58

Summary

The main proposal for a new corporate tax system from the Swedish Committee on Corporate Taxation is an untested system that does not exist in any other country in the world. This paper both deals with the content of the proposal and the tax effects of the proposed rules for companies and various lines of businesses in Sweden.

The Committee's proposal is complex and entails significant changes in comparison to the current corporate taxation. The proposal contains among other things several new tax terms. In contrast to the current rules the proposal also means a general limited deductibility of interest expenditure and other financial costs. The proposal only allows deductions for financial costs for which there is corresponding financial income. It means that the interest deductions decreases for many companies, which in turn increases the businesses' taxable income. The proposal's limitation of deductions is complemented by a standard deduction for all financing costs, a so-called *financing allowance*, at a rate of 25 percent of the company's entire taxable profit. Since the financing allowance is independent of whether the company has corresponding costs or not, the effective tax rate will be reduced by 5,5 percentage points. The formal tax rate will thereby be 22 percent and the effective corporate tax rate 16,5 percent.

The Committee's proposal will not lead to increased payments from the corporate sector, however the proposal means a redistribution of corporate tax payments in the business sector. This paper shows that whether a company's tax charge increases or decreases partly depends on the leverage of the company and partly on the company's profitability. High interest costs entail higher taxes while high returns entail lower taxes. The total effect depends on which effect that is greatest. The paper shows that if the current rules allow deductibility of interest costs, companies with large debts and investments that yield low returns will have to pay more in corporate tax than under current tax regulations. In contrast, companies with small debts and investments that yield high returns will pay less in corporate tax. No major changes will occur for companies with large debts and investments that yield high returns as well as for companies with small debts and investments that yield low returns. If the current rules do not allow deduction for incurred interest costs, the proposal generally will be more favourable than the incumbent, this as the proposal always admits deducting financial costs corresponding with financial income.

Given that certain businesses by their nature are high or low leveraged and have a low or high profitability the proposal affects some sectors positively and other sectors negatively. For instance *the trade* and *manufacturing* sectors are estimated to reduce their taxation whereas *the real estate* and *transportation and warehousing* sectors are estimated to increase their taxation.

Sammanfattning

Företagsskattekommitténs huvudförslag för nytt bolagsskattesystem är ett obeprövat beskattningssystem som inte finns i något annat land i världen. Denna uppsats behandlar både förslaget materiella innehåll och förslaget skattemässiga effekter för företag och branscher i Sverige.

Kommitténs förslag är komplext och medför stora förändringar jämfört med dagens bolagsbeskattning. Förslaget innehåller bland annat flera nya skatterättsliga begrepp och en generell avdragsbegränsning för räntor och andra finansiella kostnader. Begränsningen innebär att finansiella kostnader endast får dras av mot finansiella intäkter. För många företag innebär avdragsbegränsningen således minskade ränteavdrag, som i sin tur medför ökad beskattningsbar inkomst. Förslaget avdragsbegränsning kompletteras med ett schablonmässigt avdrag för alla finansieringskostnader, ett så kallat *finansieringsavdrag*, som uppgår till 25 procent av företagets skattemässiga resultat. Finansieringsavdraget får dras av oberoende av om företaget har motsvarande kostnader eller inte, vilket innebär att avdraget i praktiken är en sänkning av bolagsskatten med 5,5 procentenheter. Den formella skattesatsen kommer därmed att vara 22 procent och den effektiva skattesatsen 16,5 procent.

Sammantaget kommer kommittéförslaget inte att medföra en ökad skattebelastning för bolagssektorn, däremot innebär förslaget en omfördelning av sektorns skattebetalningar. Uppsatsen visar att ett företags förändrade skattebelastning delvis beror på företagets belåningsgrad och delvis på företagets lönsamhet. Höga räntekostnader innebär en ökad beskattning medan hög avkastning innebär en minskad beskattning. Den totala effekten beror på vilken av dessa effekter som är störst. Av uppsatsen framgår att om de nuvarande reglerna medger avdrag för uppkomna räntekostnader får företag med stora skulder och investeringar som genererar låg avkastning betala mer i skatt med förslaget regler än med nuvarande regler. Omvänt får företag med små skulder och investeringar som genererar hög avkastning betala mindre i skatt. För företag med stora skulder och investeringar som genererar hög avkastning samt för företag med små skulder och investeringar som genererar låg avkastning medför förslaget inga större skattemässiga förändringar. Om de nuvarande reglerna inte medger avdrag för uppkomna räntekostnader blir förslaget regler normalt sett mer fördelaktiga än nuvarande regler då förslaget alltid medger avdrag för finansiella kostnader som har motsvarande finansiella intäkter.

Mot bakgrund av att vissa verksamhetstyper till sin natur är högt respektive lågt belånade och har en låg respektive hög lönsamhet, påverkar förslaget vissa sektorer positivt och andra sektorer negativt. Förslaget beräknas till exempel minska skattebelastningen för *handelssektorn* och *tillverkningssektorn*, samt öka skattebelastningen för *fastighetssektorn* och *transport- och magasineringsektorn*.

Förord

Juristexamen är nu nära och jag kan inte låta bli att tänka på hur glad jag är över mitt beslut att studera på juristprogrammet i Lund. Det har snart gått fyra och ett halvt år sedan jag för första gången steg in genom Juridicum's dörrar och jag kan inte förstå hur tiden gått så fort. Jag är oerhört tacksam över att jag fått träffa och delta i intressanta diskussioner med erfarna praktiserande jurister, kunniga universitetslärare och duktiga klasskamrater.

Jag vill rikta ett stort tack till PwC:s skatteavdelning i Malmö som bidragit med intressanta insikter i det praktiska utövandet av skatterätten. Jag vill också tacka min handledare Peter Nilsson som under uppsatsens fortlöpande lämnat värdefulla synpunkter och delat med sig av sin kunskap och erfarenhet.

Slutligen vill jag framföra min tacksamhet till min mamma och min pojkvän för deras stöd under såväl examensarbetet som under hela min juristutbildning. En sorgsen men varm och hjärtlig tanke går till min älskade pappa som hastigt togs ifrån oss för snart två år sedan. Utan hans tidigare uppmuntran, stöd och vägledning hade denna uppsats aldrig skrivits.

Lund, den 15 december 2014

Caroline Bengtsson

Förkortningar

BFNAR	Bokföringsnämndens allmänna råd
dir.	kommittédirektiv
dnr	diarienummer
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
FSK	Företagsskattekommittén
HFD	Högsta förvaltningsdomstolen
IL	inkomstskattelagen (1999:1229)
JP	Juridisk Publikation
prop.	proposition
ref.	referatmål
RÅ	Regeringsrättens årsbok
SFS	Svensk författningssamling
SN	Skattenytt
SOU	Statens offentliga utredningar
SvJT	Svensk Juristtidning
SvSkT	Svensk Skattetidning
ÅRL	årsredovisningslagen (1995:1554)

1 Inledning

1.1 Bakgrund

I dagens företagsbeskattning finns en önskad dubbel asymmetri som sammantaget innebär att lånefinansierade investeringar är skattemässigt gynnade framför investeringar som finansieras med eget kapital. Den första asymmetrin gäller det faktum att avkastningen på vissa tillgångar, som till exempel näringsbetingade andelar, är skattefria samtidigt som ränteutgifter är avdragsgilla, med vissa undantag. Den andra asymmetrin finns i den olikartade behandling som förekommer mellan olika finansieringskällor, där räntekostnader som uppstår vid lånat kapital får dras av medan kostnader för finansiering av eget kapital inte får dras av.¹

Den dubbla asymmetrin har tidigare inte ansetts utgöra ett tillräckligt stort problem för att någon reform skulle komma i fråga. Asymmetrin har dock successivt ökat i takt med att de skattemässiga förhållandena har ändrats under de senaste decennierna. Utvecklingen har gjort det möjligt för företag att i större omfattning än tidigare omvandla eget kapital till lånat kapital och flytta kapital till lågbeskattade länder. Det har även inneburit en möjlighet för företag att låna kapital från länder där räntan beskattas lågt, vilket har medfört att det blivit än mer fördelaktigt att ersätta eget kapital med lånat kapital. Efterhand som de skattemässiga förhållandena förändrats har standardiserade metoder uppkommit för att skapa stora ränteavdrag och därigenom åstadkomma sänkta bolagsskattebetalningar. Situationen har inte endast medfört en samhällsekonomisk snedvridning utan bedöms numera även vara ett hot mot den svenska bolagsskattebasen.²

Mot bakgrund av asymmetriernas ökade betydelse i dagens företagsbeskattning beslutade regeringen den 13 januari 2011 att en kommitté skulle utses för att undersöka beskattningen av bolag. Kommittén fick namnet Företagsskattekommittén³ och lämnade sitt slutbetänkande *Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet* den 12 juni 2014.⁴ Kommitténs huvuduppgift var att utforma ett bolagsskattesystem som skyddar den svenska bolagsskattebasen och inte snedvrider företagets investerings- och finansieringsbeslut. Det föreslagna skattesystemet skulle bland annat innehålla en ökad neutral skattemässig behandling av eget och lånat kapital, samt om möjligt regler som kan ersätta de omdiskuterade ränteavdragsbegränsningsreglerna i 24 kap. 10 a-f §§ IL.⁵

FSK:s huvudförslag har ett flertal gånger uppmärksammats i massmedia, samt varit föremål för stora diskussioner inom skatte- och företagsvärlden.

¹ Dir. 2011:1 s. 8 f.

² SOU 2014:40 s. 58; Dir. 2011:1 s. 8 f.

³ Företagsskattekommittén förkortas här efter FSK.

⁴ Lindeberg SN 2014, s. 532.

⁵ Dir. 2011:1 s. 1 f. och 18.

Förslaget är såväl omvälvande som tekniskt komplicerat. Det är ett obeprövat beskattningssystem som bygger på flera modeller.⁶ Förslaget kan således betraktas vara både framåtsträvande och innovativt, dock kvarstår frågan om förslagets egenskaper medför positiva eller negativa konsekvenser för företag som har skattskyldighet i Sverige?

1.2 Syfte och frågeställningar

Företag kan antingen ha en hög eller låg lönsamhet, samt vara högt eller lågt belånade. Ett företags belåningsgrad respektive lönsamhet kan bero på flera olika anledningar, till exempel kan företagets typ av verksamhet ha betydelse, liksom företagets utvecklingsskede. Vissa verksamheter kräver av sin natur tillgångar som fastigheter, fabriker, maskiner m.m., medan andra verksamheter endast kräver arbetskraft och eventuellt en lokal. Därför är det vanligt att företag inom en viss sektor är högt belånade, medan företag inom en annan sektor är lågt belånade. Vidare skiljer avkastningsnivån sig åt inom olika verksamhetstyper då vissa investeringar genererar högre avkastning än andra investeringar.⁷ Det övergripande syftet med denna uppsats är att granska vilka skattemässiga effekter som FSK:s huvudförslag medför för beskattningsbara företag i Sverige.

Inom ramen för uppsatsens syfte avser jag att besvara följande frågeställningar:

- Vilka är de materiella skillnaderna mellan de nuvarande reglerna och de föreslagna reglerna?
- Vilka skattemässiga konsekvenser får förslaget för företag i olika ekonomiska situationer?
- Vilka sektorer är förslagets ”vinnare” respektive ”förlorare”?

För att kunna analysera kommittéförslagets konsekvenser för företag krävs inledningsvis att förslagets skillnader i förhållande till dagens skatteregler granskas. Först därefter är det möjligt att utreda vilka effekter förslaget medför för företag. Mot bakgrund av att kommitténs förslag till stor del baseras på ett fåtal begrepp som inte har en skatterättslig definition enligt dagens skatteregler och att dessa definitioners utformning grundar förslagets innehåll, granskas förslagets definitioner särskilt under den första frågeställningen. Med termen ”vinnare” i den tredje frågeställningen avses de sektorer som får en minskad skattebelastning jämfört med dagens regler och omvänt avses förslagets ”förlorare” vara de sektorer som får en ökad skattebelastning jämfört med dagens regler.

⁶ SOU 2014:40 s. 173 f.

⁷ SOU 2014:40 s. 57 f. och 500.

1.3 Avgränsningar

FSK:s huvudförslag är omfattande och innehåller flera intressanta skillnader jämfört med dagens skatteregler. Inom ramen för denna uppsats har det dock inte varit möjligt att behandla förslaget samtliga delar. Uppsatsen tar därför sikte på de delar av förslaget som har störst relevans för beskattningsbara företag i Sverige.

Med hänsyn till uppsatsens syfte har endast huvudförslaget i kommitténs betänkande granskats. Kommitténs alternativa förslag⁸ har därmed inte behandlats, liksom kommitténs utredning av underprisöverlåtelser och koncernbidragsregler. Uppsatsens syfte har vidare inneburit att gällande rätt utslutande behandlats för att urskilja förslaget skillnader i förhållande till dagens skatteregler. Nuvarande bestämmelser berörs därmed inte lika djupgående samt i mindre utsträckning än kommittéförslaget regler.

Uppsatsen har avgränsats till att endast behandla beskattning av aktiebolag, med inskränkning av finansiella företag och skadeförsäkringsföretag. Kommitténs förslag innehåller omfattande särreglering för finansiella företag och skadeförsäkringsföretag för att balansera upp vissa av förslaget effekter. Genom att inte granska förslaget effekter för dessa företag, har en djupare och mer tillfredställande genomgång kunnat företas av förslaget effekter för övriga företag. Mot bakgrund av att kommitténs föreslagna regler endast är ett förslag har bestämmelsernas förväntade konsekvenser granskats. Det innebär att de effekter som förslaget i realiteten kommer att medföra för företag kan avvika något från de effekter som behandlas i uppsatsen.

Förslaget övergångsbestämmelser har inte behandlats i denna uppsats, med undantag för kommitténs finansieringsförslag om halvering av underskottsavdrag. Uppsatsen har fokuserat på förslaget som sådant och inte på de regler som kommittén föreslagit för att underlätta införandet av förslaget regler. Inom ramen för uppsatsen har emellertid övergångsbestämmelsen om halvering av underskottsavdrag ansetts vara högst relevant för bedömningen av förslaget effekter för företag och har därför granskats i uppsatsen.

Huruvida förslaget är förenligt med EU-rätten är i dagens samhälle en intressant fråga, då EU-rätten både påverkar svenska indirekta och direkta skatteregler.⁹ Det kan ifrågasättas om förslaget bestämmelser tillgodoser EU-rättsliga rättsprinciper som neutralitet och likabehandling. Det har dock saknats utrymme att beröra EU-rättsliga aspekter inom ramen för denna uppsats.

⁸ Kommitténs alternativa förslag består av en så kallad EBIT-modell, som till skillnad från kommitténs huvudförslag, är ett beprövat beskattningssystem som används i flera andra länder i världen, se SOU 2014:40 s. 60 och 150.

⁹ Ståhl 2011, s. 17.

Uppsatsen riktar sig främst till läsare som besitter grundläggande juridisk kunskap i skatterätt. En genomgång av allmänna skatterättsliga regler samt grundläggande skatterättsliga definitioner, som derivat, optioner m.m. företas därför inte i uppsatsen.

1.4 Metod och material

I uppsatsen har klassisk rättsdogmatisk metod tillämpats och enligt denna har de traditionella rättskällorna studerats; lagstiftning, förarbeten, praxis och juridisk doktrin. Metoden innebär i förevarande framställning att rättskällor granskats och applicerats i den mån tillämpbara rättskällor existerat.¹⁰ Vid granskning av gällande rätt har samtliga rättskällor undersökts medan rättskällorna vid granskning av FSK:s förslag, av naturliga skäl, begränsats till kommittéförslaget och doktrin. Uppsatsens analyserande avsnitt innehåller såväl juridiska som ekonomiska argument för att besvara uppsatsens frågeställningar.

En naturlig utgångspunkt för uppsatsen har varit kommitténs betänkande som innehåller såväl kommittéförslaget som förslagets förväntade konsekvenser. En annan viktig informationskälla har varit förslagets remissyttranden eftersom yttrandena innehåller näringslivets synpunkter på förslagets innehåll och dess effekter. Inom ramen för denna uppsats har det emellertid inte varit möjligt att granska samtliga remissyttranden.¹¹ För att ändå kunna ta del av remissinstansernas kommentarer har ett fåtal yttranden granskats. De utvalda yttrandena har valts ut med intentionen att ge uppsatsen ett brett spektrum av synvinklar. Med hänsyn därtill har en myndighets yttrande granskats, liksom en revisionsbyrås yttrande, samt flera olika bransch- och intresseorganisationers yttranden. Det är min åsikt att de valda etablissemangen inte endast företräder olika områden av näringslivet utan även har en viss auktoritet som medför att dess yttranden är beaktansvärda. Det ska påpekas att endast två av åtta utvalda instanser har ställt sig positiva till att förslaget blir föremål för lagstiftning. Det bör emellertid inte ha någon större betydelse för uppsatsens slutsatser eftersom uppsatsens syfte är att utreda förslagets effekter. Dessutom är det endast ett litet antal remissinstanser som har valt att avstyrka förslaget.¹² Vidare har offentligt tryck och domstolsavgöranden använts i uppsatsen för att granska gällande rätt.

Litteraturen som har använts till grund för uppsatsen består av både monografier och artiklar. Mot bakgrund av att kommitténs förslag hittills behandlats i liten omfattning i juridiska tidskrifter har även andra sorters skrifter, skrivna av jurister, använts till grund för uppsatsen. Med andra

¹⁰ Lehrberg 2014, s. 203 f.; Peczenik SvJT 2005, s. 249 f.

¹¹ 98 stycken remissinstanser ombads att yttra sig om FSK:s huvudförslag, se remisslista 2014, s. 1 ff. Ett stort antal yttranden inkom därutöver från föreningar, organisationer och bolag, se bland annat Bonnier 2014; PwC 2014; Rikshem 2014; SAS 2014; Studentbostadsföretagen 2014.

¹² Ohlsson m.fl. 2014.

sorters skrifter avses artiklar som publicerats på redovisningsbyråers hemsidor.

1.5 Forskningsläge

FSK:s betänkande är relativt nyutkommet och kommittéförslagets huvudförslag har ännu inte behandlats i särskilt stor utsträckning i skatterättslig doktrin. Tidigare forskning kan rent av sägas vara sparsam. Inga monografier som behandlar kommitténs förslag har utkommit i bokhandeln och endast ett fåtal artiklar har publicerats i juridiska tidskrifter. De juridiska artiklar som har behandlat kommittéförslaget har framförallt granskat förslagets innehåll och endast i liten omfattning förslagets effekter för företag.

De nuvarande reglerna om svensk bolagsbeskattning har till skillnad från de föreslagna reglerna behandlats flitigt i doktrin. Det ska dock påpekas att en del av litteraturen som behandlar reglerna om ränteavdragsbegränsning är författad innan de nya ränteavdragsbegränsningsreglerna infördes 2013.

1.6 Disposition

Uppsatsen är indelad i fem kapitel och disponerad utifrån intentionen att ge läsaren en logisk genomgång av uppsatsens ämnesområde. Uppsatsens första deskriptiva avsnitt (kapitel två) behandlar det nuvarande systemet för bolagsbeskattning. Kapitlet granskar bland annat reglerna om avdragsbegränsning för räntor, hur eget och främmande kapital skattemässigt behandlas samt hantering av underskott. Dagens skatteregler efterföljs av kapitel tre som beskriver förslagets materiella innehåll, förslagets skattemässiga effekter och remissinstansernas synpunkter på förslaget. Avsnittet innehåller därutöver fem exempel som konkretiserar reformens skattemässiga effekter för beskattningsbara företag i Sverige. Uppsatsens fjärde kapitel utgör uppsatsens utredande del, där informationen från samtliga föregående kapitel summeras och analyseras för att kunna uppfylla uppsatsens syfte. Kapitlet är uppdelat i tre delavsnitt, där varje avsnitt motsvarar en av uppsatsens frågeställningar. Uppsatsen avslutas slutligen med ett kapitel där förslagets framtidsutsikter kort diskuteras.

2 Gällande rätt

2.1 Den svenska bolagsskatten

Under flera årtionden hade det svenska skattesystemet varit under ett flertal utredningar när en genomgripande skattereform genomfördes 1991.¹³ Reformen innebar en utvidgad skattebas och sänkta skattesatser för bland annat bolagssektorn. Utvecklingen har därefter fortsatt i samma riktning. Under de senaste två decennierna har skattebasen gradvis sänkts och uppgår sedan 2013 till 22 procent.¹⁴ Det är inte enbart Sverige som utvecklats i denna riktning, utan även andra länder runt om i världen. Sänkt bolagsskatt har använts som ett redskap för att öka tillväxten i landet, då en låg bolagsskatt stimulerar företagsklimatet och gör staten till ett konkurrenskraftigt land vid företagets val av etableringsland.¹⁵

Bolagsskatt, investeringar och sysselsättning har en stark koppling till varandra. Bolagsskatten har en direkt påverkan på företagets investeringsbeslut som i sin tur påverkar sysselsättningen. En sänkt bolagsskatt medför en sänkt kapitalkostnad för investeringar, som leder till att fler investeringar blir lönsamma. Vidare medför en sänkt bolagsskatt att mängden kapital per anställd ökar, som i sin tur stärker arbetskraftens produktivitet och medför att arbetsgivarna efterfrågar mer arbetskraft.¹⁶

2.2 Eget och lånat kapital

När ett företag finansierar en investering uppstår en kostnad för företaget. Den kostnaden kallas kapitalkostnad. För att en investering ska vara lönsam krävs att kapitalkostnaden är mindre än avkastningen på investeringen. Kapitalkostnaden kan således anses vara den lägsta avkastningen före skatt som ett företag måste kräva av sina investeringar för att investeringarna inte ska gå med förlust. Då kapitalkostnaden bygger på skattesatsen och bestämmelserna om hur den beskattningsbara vinsten ska beräknas, kan statsmakten styra kapitalkostnaderna genom att företa diverse olika förändringar i lagstiftningen.¹⁷

I dagens bolagsbeskattning förekommer en asymmetri mellan eget och lånat kapital, där ränteutgifter som uppkommit vid lånat kapital får dras av medan kostnader som uppkommit vid eget kapital inte får dras av. Kapitalkostnaden för finansiering av eget kapital blir därmed högre än vid lånefinansiering. Vid egenfinansierade investeringar måste aktieägarnas

¹³ SOU 2014:40 s. 71.

¹⁴ Lodin m.fl. 2013, s. 389 f.

¹⁵ Prop. 2012/13:1 s. 41 ff.

¹⁶ SOU 2014:40 s. 88 f.

¹⁷ SOU 2014:40 s. 86 och 829 f.

avkastningsanspråk täckas med bolagsbeskattade vinster medan räntebetalningar vid lånefinansiering får dras av mot företagets beskattningsbara inkomst. Den förmånliga behandling som förekommer av lånat kapital skapar ett stort incitament för företag att använda lånefinansiering i stället för finansiering med eget kapital. Skattesystemet snedvrider följaktligen företagets investerings- och finansieringsbeslut och bryter mot neutralitetsprincipen. Problematiken ökar då eget och lånat kapital lämpar sig olika väl för olika företag. Finansieringsformernas lämplighet beror bland annat på företagets företagsform, sektortillhörighet och utvecklingsskede. Finansieringsformernas skilda skattemässiga behandling gynnar de investeringar och verksamheter som är lämpade för lån och missgynnar investeringar i tillgångar som inte är belåningsbara samt nystartade företag med kort kredithistorik. Hanteringen innebär även att den optimala finansieringsstrukturen inte är densamma företagsekonomiskt som samhällsekonomiskt. En högre skuldsättning medför en ökad risk för konkurs som i sin tur leder till högre riskpremier på låneräntor och större kringkostnader för konkurshantering. Ett sådant beskattningssystem riskerar att medföra en felaktig allokering av resurser inom ekonomin, så att kapital och arbete inte utnyttjas där de alstrar mest värde utan där skattebelastningen är minst.¹⁸

2.3 Kapitalvinst, kapitalförlust och utdelning

I 16 kap. 1 § 1 st. IL stadgas att alla utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster i en näringsverksamhet ska dras av som en kostnad. Samma paragraf stadgar att kapitalförluster är avdragsgilla även om de inte utgör sådana kostnader. Kapitalförluster är därmed som huvudregel helt avdragsgilla mot företagets intäkter.¹⁹ Från denna allmänna avdragsrätt undantas bland annat den så kallade aktiefällan i 48 kap. 26 § IL som innebär att förluster på delägarätter för vilka avdrag medges, endast får kvittas mot skattepliktiga kapitalvinster på delägarätter. Om förlusten inte är helt avdragsgill på grund av att motsvarande vinster inte uppstått i företaget under beskattningsåret, behandlas den utnyttjade förlusten under följande beskattningsår som en ny kapitalförlust på delägarätter.²⁰

Kapitalvinster på näringsbetingade andelar, såsom andelar i ett dotterbolag, är skattefria och omvänt är förluster för näringsbetingade andelar inte avdragsgilla. För att avdragsförbudet för kapitalförluster inte ska kunna kringgåas omfattar förbudet även andra typer av tillgångar än näringsbetingade andelar, till exempel kapitalförluster på fordringar på bolag inom samma intressegemenskap.²¹

¹⁸ SOU 2014:40 s. 57 f.

¹⁹ 48 kap. 25 § 1 st. IL.

²⁰ 48 kap. 26 § 2 st. IL.

²¹ Lundén 2012, s. 224.

När ett aktiebolag mottar utdelning från andra bolag är huvudregeln att utdelningen är skattefri (näringsbetingade andelar). Skatteplikt föreligger dock för utdelning av kapitalplacersingsaktier och lageraktier från andra företag.²²

2.4 Avdragsrätt för räntor

2.4.1 Allmän avdragsrätt för räntor

I 16 kap. 1 § 1 st. IL föreligger, liksom för kapitalförluster, en allmän avdragsrätt för ränteutgifter. Avdrag för räntor medges således oavsett om den ifrågavarande ränteutgiften är en kostnad som uppkommit för att förvärva eller bibehålla inkomster i näringsverksamheten. Avdragsrätt föreligger dessutom oavsett om mottagaren av räntebetalningen beskattas eller när i tiden det sker. Avdrag medges det beskattningsår som ränteutgiften är hänförlig till enligt god redovisningssed.²³

Den generella avdragsrätten för räntor är dock inte undantagsfri.²⁴ Efter det att HFD i de så kallade Industrivärldendomarna från 2007 fastställt att räntesnurror inte kunde komma åt med hjälp av skatteflyktslagen²⁵,²⁶ utformades skyndsamt regler för att förhindra sådan skatteplanering.²⁷ Genom räntesnurrorna uppkom interna skulder som medförde ränteutgifter. Företag i en koncern kunde således undgå skatt genom att det låntagande företaget kunde få avdrag för ränteutgifterna samtidigt som det långivande företaget kunde ta upp ränteintäkterna i ett lågbeskattat land.²⁸ Konsekvensen av räntesnurrorna var ett stort skattebortfall från den svenska stadskassan samt företagsägares ovilja att skjuta till eget kapital i sina bolag.²⁹ För att förhindra räntesnurrorna utformades bestämmelser om ränteavdragsbegränsningar som trädde i kraft 1 januari 2009.³⁰ Dessa bestämmelser kritiserades dock hårt och fick inte det genomslag som lagstiftaren eftersträvat. Det fanns fortfarande stora möjligheter för företag att undgå bolagsbeskattning i Sverige genom skatteplanering med ränteavdrag.³¹ Redan i januari 2013 trädde nya regler med en utökad räckvidd i kraft.³²

²² Lodin m.fl. 2013, s. 416 ff.; Lundén 2012, s. 224.

²³ SOU 2014:40 s. 130.

²⁴ SOU 2014:40 s. 130.

²⁵ Lag (1995:575) mot skatteflykt.

²⁶ Se RÅ 2007 ref. 84; RÅ 2007 ref. 85.

²⁷ Hultqvist SvSkT 2012, s. 122.

²⁸ Andersson m.fl. 2014, s. 772.

²⁹ SOU 2014:40 s. 119.

³⁰ SFS 2008:1343.

³¹ Lodin m.fl. 2013, s. 439; Dahlberg 2011, s. 366 f.

³² SFS 2012:757; Prop. 2012/13:1, s. 554.

2.4.2 Regler om avdragsbegränsning

2.4.2.1 Introduktion

Reglerna om ränteavdragsbegränsning har flera gånger varit uppe för prövning i domstol och kritiserats flitigt i doktrin. Kritik riktats främst mot begränsningsreglernas omfattning och dess otydliga utformning. Efter sex år anses bestämmelsernas räckvidd fortfarande vara oklar, vilket medför svårigheter för skatteskyldiga att på förhand bedöma om avdrag kommer att medges i ett specifikt fall.³³

2.4.2.2 Huvudregeln

De nuvarande reglerna om ränteavdragsbegränsning finns i 24 kap. 10 a-f §§ IL och gäller för både juridiska personer och svenska handelsbolag.³⁴ Huvudregeln för ränteavdragsbegränsningarna stadgar att avdragsrätten för räntor inte gäller ränteutgifter för en skuld till ett annat bolag om både det långivande- och låntagande bolaget ingår i samma intressegemenskap.³⁵ Räntebetalningar avseende lån mellan företag i samma intressegemenskap är således inte avdragsgilla. Ett företag kan därmed inte minska sitt skattepliktiga resultat om räntebetalningsströmmen går till ett företag inom samma intressegemenskap.³⁶

Huvudregeln kompletteras av två undantag som införts för att ränteavdragsbegränsningsreglerna inte ska bli allt för långtgående. Reglerna finns i 24 kap. 10 d-e §§ IL och medger under särskilda omständigheter avdragsrätt för räntebetalningar inom en intressegemenskap.³⁷

2.4.2.3 Tioprocentsregeln

Den första kompletteringsregeln kallas tioprocentsregeln och bygger på det långivande företags beskattningsnivå på ränteintäkten.³⁸ Regeln stadgar att ränteutgifter som enligt huvudregeln inte är avdragsgilla ändå ska få dras av om mottagaren av ränteinkomsten beskattats med tio procent eller mer. Det innebär att om ränteinkomsten klassificeras som utdelning, en post som är skattefri, så är tioprocentsregeln inte tillämplig.³⁹ Undantaget är inte heller tillämpligt om det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppstått är att intressegemenskapen ska få en väsentlig förmån. I en sådan situation har det ingen betydelse om kravet på tio procent är uppfyllt, avdrag kommer ändå inte att medges.⁴⁰ Företag som skapat skuldförhållande för att få en väsentlig förmån undantas därmed från denna fördelaktiga bestämmelse.⁴¹

³³ Advokatsamfundet 2014, s. 1; Skatteverket 2014, s. 5.

³⁴ Se 24 kap. 10 a § 2 st. IL.

³⁵ 24 kap. 10 b § 1 st. IL.

³⁶ SOU 2014:40 s. 166.

³⁷ Se 24 kap. 10 d-e §§ IL.

³⁸ Se 24 kap. 10 d-e §§ IL.

³⁹ Prop. 2008/09:65 s. 59 f.

⁴⁰ 24 kap. 10 d § 3 st. IL.

⁴¹ Prop. 2012/13:1 s. 252.

2.4.2.4 Ventilen

Den andra kompletteringsregeln kallas ventilen och medger avdragsrätt för en ränteutgift om skuldförhållandet som ligger till grund för utgiften är huvudsakligen affärsmässigt motiverat. Om skulden avser ett förvärv av en delägar rätt inom en intresse gemenskap krävs både att förvärvet och skuldförhållandet är huvudsakligen affärsmässigt motiverat. Bestämmelsen gäller endast om företaget som har rätt till inkomsten är beläget inom EES eller i ett land som Sverige har skatteavtal med gällande sådana skuldförhållanden.⁴²

Ventilens syfte är att komplettera tioprocentregeln för att undvika att företag som beskattas lågt samtidigt som transaktionen är affärsmässigt motiverad drabbas av ränteavdragsbegränsningsreglerna.⁴³ Begreppet affärsmässigt motiverat, som är ventilens mest centrala rekvisit, har dock föranlett stor osäkerhet på området. Rekvisitet är inte definierat i lag och har inte heller någon specifik juridisk eller skatterättslig betydelse.⁴⁴ Av paragrafen följer dock att det vid bedömningen av om ett skuldförhållande kan anses vara affärsmässigt motiverat ska beaktas ”om finansiering i stället hade kunnat ske genom ett tillskott från det företag som innehar den aktuella fordran på företaget eller från ett företag som, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i det låntagande företaget.”⁴⁵ Vägledning för vad som ska beaktas vid bedömningen av om ett skuldförhållande kan anses vara affärsmässigt motiverat kan vidare sökas i förarbetena och i HFD:s domar där domstolen tolkat begreppet.⁴⁶

2.4.2.5 Back-to-back-lån

För att företag inte ska kunna kringgå avdragsbegränsningsreglernas huvudregel har en bestämmelse införts som stadgar att avdragsbegränsningen även gäller ränteutgifter för vissa externa skulder. Regeln är tillämplig på förvärv av delägar rätt och tar sikte på så kallade back-to-back-lån, där en skuld till ett externt företag kan anses ha samband med en fordran som ett företag inom en intresse gemenskap har på det externa företaget eller på ett företag som ingår i samma intresse gemenskap som det externa företaget. Bestämmelsen innebär att ett företag inom en koncern inte kan kringgå avdragsbegränsningsreglerna med hjälp av en extern långivare som mellanhand vid ett förvärv och därmed minska den skattepliktiga inkomsten inom koncernen.⁴⁷ Det ska observeras att undantag finns från bestämmelsen.⁴⁸

⁴² 24 kap. 10 e § 1-2 st. IL.

⁴³ Prop. 2008/09:65 s. 87; Prop. 2012/13:1 s. 255 f.

⁴⁴ Hultqvist SvSkT 2012, s. 122, 134 och 141.

⁴⁵ 24 kap. 10 e § 3 st. IL.

⁴⁶ Se prop. 2008/09:65 s. 87; Prop. 2012/13:1, s. 217 och 256 f.; HFD 2011 ref. 90 I-V; HFD 2012 ref. 6.

⁴⁷ Andersson SvSkT 2012, s. 713; Andersson m.fl. 2014, s. 776; 24 kap. 10 f § IL.

⁴⁸ Se 24 kap. 10 f § IL.

2.5 Underskott

Företag som under ett beskattningsår går med förlust får ett underskott i sin näringsverksamhet. Detta underskott får dras av mot företagets vinst under kommande år. Skulle ett företag inte gå med vinst året därpå eller om företagets vinst inte räcker till för att dra av tidigare års underskott, får det outnyttjade underskottet rullas vidare till kommande år tills dess att underskottet är helt avdraget.⁴⁹ För företag som genomgått vissa ägarförändringar är möjligheten att utnyttja ett gammalt underskott dock begränsade.⁵⁰

⁴⁹ Lundén 2012, s. 223.

⁵⁰ Se 40 kap. 10 § IL.

3 Förslaget

3.1 Kommitténs uppdrag

FSK:s uppdrag var att lämna ett förslag på nytt bolagsskattesystem där bolag även i fortsättningen skulle beskattas genom traditionell inkomstbeskattning. Uppdraget bestod av ett flertal uppgifter som tillsammans skulle leda till en mer neutral beskattning av bolag. Sammantaget var kommitténs uppgift att utforma regler som i största möjliga mån minskar asymmetrin mellan eget och lånat kapital samt mer generellt begränsar avdragsrätten för räntor och kan ersätta de nuvarande reglerna om ränteavdragsbegränsning. Som utgångspunkt skulle kommitténs förslag skydda den svenska bolagsskattebasen samtidigt som Sverige skulle vara ett attraktivt land för investeringar samt etablering och expansion av företag. I kommittédirektivet framhålls att Sveriges tillväxt till stor del bygger på bolagsbeskattning och att kommittén i sitt arbete därför skulle utforma ett beskattningssystem som främjar investeringar, företagande och sysselsättning. Kommittén skulle eftersträva en låg nominell skattesats som ger Sverige en konkurrensfördel gentemot andra EU-länder, något som Sverige tidigare haft.⁵¹

Den 12 juni 2014 presenterades FSK:s huvudförslag av nytt bolagsbeskattningssystem. Kommitténs förslag består av två delar, avdragsbegränsning för finansiella kostnader och ett schablonavdrag.⁵²

3.2 Samhällsekonomiska utgångspunkter

I sin utredning tar kommittén inledningsvis ställning till om det finns samhällsekonomiska motiv till att skattemässigt gynna vissa branscher, investeringar eller finansieringsformer framför andra. Kommittén gör bedömningen att det saknas samhällsekonomiska motiv och finner snarare goda skäl till att behandla branscher, investeringar och finansieringsformer skattemässigt lika. En utgångspunkt i kommitténs arbete har därmed varit att försöka neutralisera den skattemässiga skillnaden mellan eget och lånat kapital. En annan utgångspunkt för kommittén har varit att bestämmelserna i minsta möjliga mån ska påverka företagens ekonomiska val. Kommittén menar att investeringar som är lönsamma innan skatt också rimligtvis ska vara lönsamma efter skatt. Omvänt ska investeringar som är olönsamma före skatt även vara olönsamma efter skatt. Vidare är det önskvärt att kommitténs förslag skyddar den svenska bolagsskattebasen. Kommitténs tredje samhällsekonomiska utgångspunkt har därmed varit att de föreslagna reglerna ska medföra en låg skattesats på redovisade vinster i Sverige, samt

⁵¹ Dir. 2011:1 s. 1 ff. och 16 ff.

⁵² Lindeberg SN 2014, s. 532.

att reglerna i så liten omfattning som möjligt ska möjliggöra att vinster förs ut ur Sverige via ränteavdrag.⁵³

3.3 Grundläggande delar

FSK:s förslag består, som tidigare nämnts,⁵⁴ av två huvuddelar. Den första delen av förslaget, avdragsbegränsningen, innebär att avdrag inte medges för räntekostnader och andra finansiella kostnader som inte motsvaras av finansiella intäkter. Den andra delen av förslaget, schablonavdraget, är ett så kallat finansieringsavdrag, där 25 procent får dras av på företagets *skattemässiga resultat*.⁵⁵ Finansieringsavdraget fungerar som en motvikt till förslagets avdragsbegränsning för finansiella kostnader. Den begränsade avdragsrätten för finansiella kostnader innebär minskade möjligheter till avdrag och därmed ökad skattebelastning, medan finansieringsavdraget innebär ökade möjligheter till avdrag och därmed minskad skattebelastning. Avdragsbegränsningen och finansieringsavdraget har anpassats till varandra så att avdragen och skattebelastningen för bolagssektorn kommer att bli densamma efter reformen som före reformen. Förslaget två huvuddelar hänger således ihop.⁵⁶

FSK:s huvudförslag består av en modell som varken förekommer eller känns till internationellt. Kommittén uppmärksammar att det är en nackdel att andra länder inte känner till modellen, men menar att förslaget är logiskt uppbyggt och bör därför vara relativt enkelt att förklara internationellt. Detta bland annat eftersom flera delelement i modellen är kända internationellt. Kommittén gör därmed bedömningen att den omständigheten att modellen inte är internationellt etablerad, inte har avgörande betydelse för om modellen är lämplig att införa i svensk rätt.⁵⁷

Förslagets bestämmelser tar främst sikt på aktiebolag, men omfattar även andra företagsformer som klassificeras som juridiska personer enligt IL. Av systemskäl omfattas även handelsbolag av förslagets avdragsbegränsning. Kommittén motiverar utvidgningen med att förslaget bestämmelser i annat fall hade kunnat kringgås genom att ett aktiebolags verksamhet hade kunnat bedrivas i ett handelsbolag eller genom att tillgångarna i verksamheten överlåtts till ett handelsbolag.⁵⁸

⁵³ SOU 2014:40 s. 23 f.

⁵⁴ Se avsnitt 3.1.

⁵⁵ SOU 2014:40 s. 24.

⁵⁶ SOU 2014:40 s. 177 f.

⁵⁷ SOU 2014:40 s. 174.

⁵⁸ SOU 2014: 40 s. 245, 253 och 263 f.

3.4 Avdragsbegränsning för finansiella kostnader

3.4.1 Inget avdrag för negativt finansnetto

Som första del i kommitténs förslag begränsas avdragsrätten för räntor och andra finansiella kostnader. Avdragsbegränsningen avser de finansiella kostnader i ett företag som inte har motsvarande intäkter. FSK:s förslag begränsar således inte avdragsrätten för alla finansiella kostnader, utan endast de finansiella kostnader som överstiger de finansiella intäkterna. Ett företag har således full avdragsrätt för sina finansiella kostnader upp till det belopp som motsvarar företagets finansiella intäkter.⁵⁹ Begränsningen påverkar följaktligen inte företag som har finansiella intäkter som motsvarar företagets finansiella kostnader eller företag vars finansiella intäkter överstiger företagets finansiella kostnader.

Det belopp som kvarstår efter att finansiella kostnader kvittats mot finansiella intäkter utgör ett så kallat finansnetto. Om ett företags finansiella kostnader är större än företagets finansiella intäkter under ett beskattningsår föreligger ett negativt finansnetto. Om i stället ett företags finansiella kostnader är mindre än företagets finansiella intäkter föreligger ett positivt finansnetto. Kommitténs föreslagna regler innebär att finansnettot måste räknas fram i alla aktiebolag, varje år. För att underlätta tillämpningen av de föreslagna reglerna har kommittén därför valt att definiera både positivt och negativt finansnetto i inkomstskattelagen. Förhållandet att företag inte får göra avdrag för det negativa finansnettot medför en ökad skattemässig likabehandling av eget och lånat kapital i de fall där företag har ett negativt finansnetto, vilket är i de flesta företag som bedriver icke-finansiell verksamhet. I företag som har ett positivt finansnetto finns däremot fortfarande den skattemässiga fördelen av att finansiera investeringar med främmande kapital.⁶⁰

Enligt dagens skatteregler ska en juridisk person som är delägare i ett handelsbolag räkna med resultatet av andelen i handelsbolaget i den juridiska personens näringsverksamhet. Resultatet i de båda verksamheterna betraktas sålunda som en enda näringsverksamhet vid beskattning.⁶¹ Kommittédirektivet följer denna princip, då förslaget föreskriver att en juridisk person som direkt eller indirekt är delägare i ett svenskt handelsbolag eller ett i utlandet delägarbeskattad juridisk person ska räkna in de finansiella intäkter och kostnader som tillhör andelen. Vid tillämpning av avdragsbegränsningsreglerna ska således finansnettot i ett delägt handelsbolag ingå i utjämnningen mellan de finansiella intäkterna och kostnaderna i den juridiska personen.⁶²

⁵⁹ SOU 2014:40 s. 180 f.

⁶⁰ SOU 2014:40 s. 24 och 180 f.

⁶¹ Se 14 kap. 10 § IL.

⁶² SOU 2014:40 s. 182.

För att motverka att en sådan regel kan komma att kringgås innehåller förslaget en bestämmelse som begränsar juridiska personers möjlighet att utjämna sitt finansnetto med hjälp av ett förvärvat handelsbolags finansnetto. Kommittén menar att om förslaget obegränsat tillåtit företag att utjämna finansnetton mellan juridiska personer och delägda handelsbolag hade juridiska personer kunnat förvärva handelsbolag, endast i syfte att utjämna företagets finansnetton. Ett aktiebolag med ett positivt finansnetto hade då kunnat förvärva en andel i ett handelsbolag med ett negativt finansnetto, i syfte att utjämna företagets positiva finansnetto och därmed kunnat minska sin beskattningsbara inkomst. Alternativt hade ett aktiebolag med ett negativt finansnetto kunnat förvärva en andel i ett handelsbolag med ett positivt finansnetto, i syfte att utjämna det negativa finansnettot. Därför innehåller förslaget en regel som innebär att kvittning av en juridisk persons finansnetto med ett handelsbolags finansnetto, till den andelen som ägs, endast får ske om den juridiska personen ägt andelen i handelsbolaget under hela beskattningsåret, alternativt sedan det delägda bolaget började bedriva näringsverksamhet.⁶³

Bestämmelsen hindrar emellertid inte juridiska personer från att flytta finansnetton mellan beskattningsår genom att utnyttja det förhållandet att handelsbolag kan ha avvikande räkenskapsår. Utan ytterligare inskränkande regler i förslaget hade således ett aktiebolag med ett brutet räkenskapsår och ett negativt finansnetto år 1, som vet att företaget under år 2 kommer att få ett positivt finansnetto, kunnat skjuta fram det negativa finansnettot till år 2 genom att starta ett handelsbolag med kalenderår som räkenskapsår. Det negativa finansnettot hade då lagts in i handelsbolaget, som på grund av sitt avvikande räkenskapsår hade fått dra av hela eller delar av det negativa finansnettot, som uppstått under år 1, mot det positiva finansnettot år 2. För att motverka att en juridisk person ska kunna kvitta sitt finansnetto på ett sådant sätt har kommittén infört en regel i förslaget som stadgar att juridiska personer endast får utnyttja ett finansnetto i ett delägt handelsbolag om handelsbolagets räkenskapsår överensstämmer med den juridiska personens beskattningsår.⁶⁴

3.4.2 Utjämning av finansnetton

Som utgångspunkt gäller förslagets avdragsbegränsning alla företag, ett beskattningsår åt gången. Det gäller även för företag som ingår i koncerner, eftersom svensk skatterätt inte tar ut någon skatt på koncernnivå. Vid en slopad avdragsrätt för negativt finansnetto aktualiseras frågan om koncerners kvittningsrätt. Inom en koncern kan vissa företag ha ett positivt finansnetto medan andra företag kan ha ett negativt finansnetto. Om en koncern hade valt att bedriva sin verksamhet i ett enda fristående företag skulle en kvittning av resultaten ske automatiskt. I det svenska bolagsskattesystemet är det en viktig princip att en koncern inte ska belastas

⁶³ SOU 2014:40 s. 182 f.

⁶⁴ SOU 2014:40 s. 182 ff.

med en högre beskattning än om koncernen valt att bedriva verksamheten i ett enda företag. Skattemässiga överväganden ska inte styra hur en verksamhet organiseras. För att upprätthålla denna princip har kommittén i sitt förslag infört en regel som tillåter kvittning av finansnetton inom koncerner. Enligt förslaget regler får företag med positivt finansnetto under vissa förutsättningar kvitta sitt finansnetto mot outnyttjat negativt finansnetto från företag inom samma koncern.⁶⁵

Som utgångspunkt föreslår kommittén att endast företag som med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till varandra enligt bestämmelserna i 35 kap. IL får kvitta finansnetton. Kommittén föreslår också att företag vars positiva finansnetto ska kvittas mot ett annat företags negativa finansnetto inte först får beräkna sitt underlag för finansieringsavdrag på det ursprungliga finansnettot för att därefter minska företagets positiva finansnetto med det andra koncernföretagets negativa finansnetto. Enligt förslaget ska således finansieringsavdraget baseras på det slutliga finansnettot. Vidare ska ett företag med ett positivt finansnetto högst kunna dra av det belopp som motsvaras av koncernens andra företags finansnetton som inte tidigare dragits av. Däremot får ett företags positiva finansnetto aldrig bli negativt efter ett sådant avdrag. Det skulle kunna leda till kringgåenden av de föreslagna reglerna. För att kvittningsrätt ska föreligga föreslår kommittén därför i sitt förslag att ett krav införs gällande att avdragen ska redovisas öppet i deklarationen. Företag med ett positivt finansnetto ska redovisa varifrån avdraget härrör medan företaget med negativt finansnetto ska redovisa vilka företag som har fått göra avdrag för företagets negativa finansnetto och med hur stort belopp. Båda företagen ska således redovisa kvittningen i inkomstdeklarationen.⁶⁶

En annan fråga som aktualiseras i samband med slopad avdragsrätt för finansiella kostnader är frågan om kvittningsrätt mellan beskattningsår. För att ett beskattningssystem ska vara ekonomiskt neutralt bör det inte ha någon betydelse om ett företag har ett stabilt finansnetto eller ett omväxlande positivt och negativt finansnetto. Principen om ekonomisk neutralitet innebär att ett företag med stabilt finansnetto ska betala lika mycket skatt som ett företag med omväxlande finansnetto, under förutsättningen att företagen sammantaget har lika stort finansnetto över ett antal år. Vilket beskattningsår som en intäkt eller kostnad hänförs till ska enligt denna princip därmed inte påverka den sammanlagda beskattningen över en längre period. För att förslaget ska vara neutralt i detta avseende krävs att förslaget innehåller bestämmelser om att ett negativt finansnetto får sparas och kvittas mot ett positivt finansnetto som uppstår senare beskattningsår. Omvänt ska även ett positivt finansnetto få sparas och kvittas mot ett negativt finansnetto senare beskattningsår. I betänkandet framför emellertid kommittén att principen om ekonomisk neutralitet ofta framkallar praktiska problem. Att införa sådana regler i förslaget hade enligt kommittén inneburit att särskilda regler hade behövts införas angående hanteringen av sparade finansnetton vid ägarförändringar. Regler som hade

⁶⁵ SOU 2014:40 s. 184 ff.

⁶⁶ SOU 2014:40 s. 184 ff.

inneburit snedvridningar i ägarmarknaden. Mot bakgrund av att avsikten med att införa regler om sparade finansnetton mellan beskattningsår är att öka neutraliteten i skattesystemet samt att kommittén bedömer att det inte är särskilt vanligt att ett företags finansnetto varierar mellan positivt och negativt har kommittén valt att inte införa regler som möjliggör att finansnetton kan sparas till senare beskattningsår. Kommittén anser att sådana regler skulle både komplicera skattesystemet och innebära ytterligare administration för företagen, samtidigt som det inte skulle leda till en mer neutral beskattning för särskilt många företag.⁶⁷

3.5 Definitioner

3.5.1 Behovet av definitioner

I ett bolagsskattessystem där samtliga inkomster och utgifter hanteras skattemässigt lika har det ingen större betydelse om en utgift klassificeras som ränta eller något annat. Om det i beskattningssystemet i stället finns en begränsning som enbart omfattar vissa utgifter är det däremot högst lämpligt att införa en noggrann definition av vilka utgifter som ska omfattas av begränsningen. Med hänsyn till att kommittéförslagets avdragsbegränsning endast avser vissa kostnader samt att de föreslagna reglerna bygger på ett antal begrepp som inte förekommer i dagens skatteregler, har kommittén valt att definiera de mest centrala begreppen i förslaget.⁶⁸ Begreppen är en mycket viktig del av kommitténs förslag eftersom dess definitioner bestämmer förslagets materiella innehåll. De begrepp som kommittén valt att definiera är: finansiellt instrument, finansiell kostnad, finansiell intäkt, negativt finansnetto och positivt finansnetto.⁶⁹

3.5.2 Finansiella instrument

Finansiella instrument är ett av tillgångsslagen vars intäkter och kostnader samt förluster och vinster omfattas av definitionerna finansiella kostnader och finansiella intäkter. De intäkter och kostnader samt förluster och vinster som är hänförliga till dessa instrument ska således omfattas av förslagets avdragsförbud för negativt finansnetto. Enligt förslaget bestäms innebörden av finansiellt instrument genom en direkt hänvisning till 4 kap. 14 a § och 14 c § i ÅRL. På så sätt överensstämmer förslagets skattemässiga definition med den definition som redan finns på redovisningsområdet.⁷⁰ I redovisningsnormeringen avses termen finansiellt instrument vara ”varje form av avtal som ger upphov till en finansiell tillgång hos en part och en finansiell skuld eller ett egetkapitalinstrument hos en annan part.”⁷¹ Genom

⁶⁷ SOU 2014:40 s. 184 och 189 ff.

⁶⁸ SOU 2014:40 s. 60 f. och 196 ff.

⁶⁹ SOU 2014:40 s. 179 och 196.

⁷⁰ SOU 2014:40 s. 201.

⁷¹ 11 kap. 2 § BFNAR 2012.

att sammankoppla den ekonomiska och skatterättsliga definitionen får termen finansiellt instrument även i skattemässiga sammanhang en mycket vid innebörd. Den vida definitionen omfattar alla former av skuld- och fordringsinstrument samt samtliga egenkapitalinstrument och options- och terminsinstrument. Fördelen med att använda en vid definition är att efterhand som nya former av finansiella instrument uppstår så kommer även de att omfattas av definitionen utan att en lagändring behövs.⁷²

Med begreppet finansiellt instrument avses samtliga options- och terminsavtal som redovisningsmässigt klassificeras som finansiella instrument. Från definitionen finansiellt instrument undantas dock terminer och optioner vars syfte är att säkra poster som inte anses vara finansiella kostnader. Definitionen omfattar inte heller så kallade byggmästarsmittade företag enligt 27 kap. 6 § IL och delägarrätter i skalbolag enligt 25 a kap. 9 § IL.⁷³

3.5.3 Finansiella kostnader

3.5.3.1 Begränsat avdragsgilla kostnader

Förslaget samlingsbegrepp för de kostnader som inte får dras av mot andra intäkter än motsvarande intäkter definieras finansiella kostnader.⁷⁴ Förslaget avdragsförbud ska i princip omfatta alla kostnader som i ekonomisk mening utgör ränta. Av praktiska skäl har kommittén valt att förslaget i vissa fall inte ska följa den ekonomiska definitionen av ränta. Kommittén framhåller att en betalning som ekonomiskt sett utgör en ränta eller en räntekomponent i vissa fall inte bör betraktas vara en finansiell kostnad enligt förslaget och omvänt bör en betalning som i ekonomisk mening inte utgör ränta eller en räntekomponent i vissa fall ändå betraktas som en finansiell kostnad. Om principen inte hade kunnat frångås menar kommittén att det hade inneburit en ökad risk för att betalningar som ekonomiskt sett utgör en ränta inte omfattas av förslaget avdragsförbud. Begreppet finansiell kostnad finns redan på redovisningsområdet där den inkluderar kostnader som är hänförliga till finansiella tillgångar såsom ränta och förlust vid avyttring av finansiella tillgångar. Trots att den ekonomiska definitionen måste frångås i vissa situationer anser kommittén att det är praktiskt att använda begreppet eftersom de flesta fallen som utgör finansiella kostnader inom redovisningsområdet även utgör sådana kostnader enligt de föreslagna reglerna. Kommittén framhåller att det borde underlätta tillämpningen för företag att begreppet redan finns på redovisningsområdet.⁷⁵

Eftersom endast vissa kostnader kommer att omfattas av avdragsförbudet är det viktigt att bestämmelsen för vilka kostnader som ska omfattas av

⁷² SOU 2014:40 s. 202.

⁷³ SOU 2014:40 s. 201 ff.

⁷⁴ SOU 2014:40 s. 204.

⁷⁵ SOU 2014:40 s. 204 f.

avdragsbegränsningen är klar och lättillämpad. Genom att tydligt definiera begränsningens räckvidd minskar risken för att företag kan kringgå bestämmelserna genom att ändra den rättsliga rubriceringen omklassificera kostnader och intäkter. Om sådana förfaranden tillåts hade företag med negativt finansnetto kunnat omrubricera intäkter till en finansiell intäkt för att sedermera kunna dra intäkten mot nekade finansiella kostnader och därmed göra intäkterna skattefria. Mot bakgrund av att kommittén vill motverka sådana omklassificeringar föreslår kommittén en bred definition för finansiella kostnader och motsvarande intäkter.⁷⁶

I avsnitt 3.5.3.2-3.5.3.8 redogörs för vilka kostnader och förluster som omfattas av definitionen finansiella kostnader.

3.5.3.2 Kostnad för en kredit

Förslagets definition av finansiell kostnad inkluderar samtliga kostnader för en kredit. Såväl ränta som andra direkta eller indirekta kostnader för att erhålla finansiering omfattas därmed av begreppet. Hur betalningsvillkoren betecknas i det enskilda fallet eller varhän betalningarna skickas ska inte ha någon betydelse, samtliga kostnader för en kredit omfattas av definitionen finansiell kostnad. Med kostnad för kredit avses inte endast rena penninglån och anstånd om betalning vid vara eller tjänst, utan även olika former av dolda kompensationer, valutakursförluster samt kostnader med räntepåverkande effekt, som kostnad för borgen samt olika slag av uppläggningskostnader och avgifter vid anskaffning av lånat kapital.⁷⁷

3.5.3.3 Förlust vid avyttring och nedskrivning av finansiella instrument

Kommitténs föreslagna definition för finansiell kostnad omfattar inte endast kostnader som har samband med att ett bolag anskaffar lånefinansiering, utan även förluster och nedskrivningar på finansiella instrument. Definitionen omfattar således förluster på fordringsrätter samt termins- och optionsavtal utfärdade i ränta eller räntebärande instrument. Från definitionen undantas dock sådana förluster på terminer och optioner som är hänförliga till andra kostnader och intäkter än finansiella samt förluster vid avyttring av de finansiella instrument som uppräknas i 25 a kap. 19 § IL.⁷⁸ De finansiella instrument som räknas upp i 25 a kap. 19 § IL och därmed inte ska behandlas som en finansiell kostnad är ”finansiella instrument som utgör fordringsrätter mot eller rätt till framtida andelar i företag som ingår i en intressegemenskap eller derivat där sådana andelar utgör den underliggande rättigheten, när fordringsrätten eller rätten till andelar eller derivatet gavs ut”.⁷⁹

⁷⁶ SOU 2014:40 s. 178 och 204 f.

⁷⁷ SOU 2014:40 s. 206 ff.

⁷⁸ SOU 2014:40 s. 213 och 222.

⁷⁹ SOU 2014:40 s. 222.

Vidare omfattar definitionen av finansiell kostnad förluster vid avyttring och inlösen av fordringsrätter, detta oberoende av om fordringsrätten har lämnats med kapitalrabatt eller kupongränta till den skatteskyldige. Med finansiella kostnader avses både förluster på kapitaltillgångar och lagertillgångar hos den skatteskyldige. Med hänsyn till att reformens syfte är att skattemässigt neutralisera den skatterättsliga behandlingen av eget och lånat kapital föreslår kommittén också att förluster av delägarrätter ska behandlas som finansiella kostnader. Kommittén motiverar likabehandlingen av praktiska skäl, då det vid förluster respektive nedskrivningar av blandinstrument skulle innebära en uppdelning av fullt ut avdragsgilla kostnader och finansiella kostnader, och därmed betydligt komplicera systemet. Genom att inkludera delägarrätter i definitionen fyller aktiefällan i 48 kap. 26 § inte längre sin funktion och bör därför avskaffas om förslaget träder i kraft.⁸⁰

3.5.3.4 Leverantörsskulder

Enligt förslaget ska inte kostnader för krediter som uppkommit på grund av köp av tillgångar eller tjänster i ett företag anses vara finansiella kostnader. Kreditkostnader på försumbara belopp eller avseende korta krediter behöver således inte skiljas ut och behandlas som finansiella kostnader. Sådana krediter innehåller liksom andra krediter en räntekomponent. Kommittén bedömer emellertid att det inte kan anses vara motiverat att skilja ut räntedelen i betalningen och klassificera denna del som en finansiell kostnad. Kommittén framhåller att den ökade arbetsbördan som en sådan uppdelning medför för företag inte är proportionerlig till de skattemässiga fördelar som uppdelningen medför. Nämnade skulder undantas dock endast från definitionen under förutsättning att krediten lämnats på sedvanliga villkor, vilket får bedömas med hänsyn till bransch m.m. Som utgångspunkt anses normala leverantörskrediter i den löpande verksamheten vara sådana kostnader som inte ska omfattas av definitionen finansiell kostnad.⁸¹

3.5.3.5 Hyra och leasing

Hyra delas normalt in i två delar, vanlig hyra och leasing. I praktiken är det emellertid fråga om samma sak, en uthyrare som under begränsad tid hyr ut en tillgång mot ersättning till en annan part, hyrestagaren. I gällande rätt finns inga särskilda skatterättsliga regler för hur hyra och leasing ska beskattas. Kostnader och intäkter för hyra och leasing beskattas därför enligt allmänna skatterättsliga regler.⁸²

När en part hyr ut en tillgång till en annan part är det uthyraren som står för de finansiella kostnaderna. Dessa kostnader överförs i sin tur till hyrestagaren som hyresbetalningar. Det innebär att det ekonomiskt sett alltid ingår en finansiell kostnad i en hyresbetalning. Mot bakgrund därav samt av systemskäl har kommittén föreslagit att den finansiella kostnaden

⁸⁰ SOU 2014:40 s. 209 ff.

⁸¹ SOU 2014:40 s. 224.

⁸² SOU 2014:40 s. 225 ff.

(räntekomponenten) som huvudregel ska skiljas ut från hyreskostnaden vid hyra av en tillgång. De systemskäl som kommittén åsyftar är att förslaget medför spänningar mellan ränteutgifter och hyresutgifter samt ränteintäkter och hyresintäkter i och med att förslaget avskaffar rätten till ränteavdrag. Dessa spänningar skapar snedvridningar i de situationer som parternas sammanlagda beskattning förändras beroende av om hyran delas upp eller om hyran inte delas upp. Det räcker med att en av parterna får en minskad beskattning, då kan parterna utforma avtal som innebär att parterna delar på den uppkomna skattevinsten.⁸³

Enligt förslaget ska hyra dock inte delas upp i en räntedel och en hyresdel när hyresobjektet är en fastighet. Med hyra av fastighet avses både hyra av en hel fastighet och hyra av del av fastighet. Som skäl för att undanta hyra av fastigheter från huvudregeln framhåller kommittén att många företag hyr mindre lokaler för sin rörelse och praktiskt sett underlättar det för dessa företag om dessa inte behöver skilja ut den finansiella kostnaden från hyreskostnaden. Ett annat skäl som kommittén använder som argument för att undanta fastighetshyra från huvudregeln är att en uppdelning av fastighetshyror hade gjort det möjligt för uthyraren att kvitta hyresintäktsdelen mot finansiella kostnader som annars inte hade fått dras av. Kommittén undantar dock vissa fastighetshyror från undantaget. Enligt förslaget ska en uppdelning företas, trots att det gäller hyra av fastighet, om hyran avser koncerninterna hyreskostnader samt så kallade sale-and-lease-back-transaktioner där ett företag säljer en fastighet för att frigöra kapital i företaget för att därefter i stället hyra samma fastighet. Vid sådana hyror ska alltid den finansiella kostnaden (räntekomponenten) skiljas ut.

Vidare har kommittén valt att undanta korttidshyror av lös egendom från huvudregeln att all hyra ska delas upp i en hyresdel och en räntedel. Med korttidshyra avses sådana hyresavtal som har en löptid på mindre än åtta månader. För att bestämmelsen inte ska kunna kringgås ska hyreskostnader där det finns ett naturligt samband mellan flera på varandra följande hyresavtals löptider räknas samman. För att ytterligare förenkla reglerna, framförallt mindre bolag, behöver räntekomponenten inte heller urskiljas från hyresintäkten om hyresbeloppet understiger 300 000 kr under ett beskattningsår. Vid bedömning av hyresbeloppet ska hela koncernens hyreskostnader beaktas. I beräkningen ska dock inte fastighetshyror, korttidshyra eller hyra mellan koncernföretag ingå.⁸⁴

3.5.3.6 Avsättningar i balansräkningen

Det är vanligt förekommande att företag har rätt att göra avsättningar i företagets räkenskaper för framtida förpliktelser. Till exempel kan avsättningen gälla framtida garantiåtagande för ett tillverkande företag. Avsättningsrätten föreligger först när det kan fastställas att det finns en bindande förpliktelse som bolaget måste fullgöra i framtiden. Varken fullgörandetidpunkten eller beloppet behöver exakt kännas till men båda ska

⁸³ SOU 2014:40 s. 225 ff.

⁸⁴ SOU 2014:40 s. 230 ff.

kunna uppskattas med viss tillförlitlighet. Det innebär således att även avsättningar är en kredit. Kommittén anser dock att termen kredit enligt reglerna om finansiella kostnader inte ska omfatta sådana avsättningar då avsättningar inte i sig innebär en finansiering av näringsverksamheten. I de fallen som ett pensionslöfte tryggas genom en avsättning, kombinerat med en kreditförsäkring, ska däremot avsättningen anses vara en kredit som omfattas av begreppet finansiella kostnader.⁸⁵

3.5.3.7 Ränteutgift som aktiveras till ett anskaffningsvärde

I ett företags redovisning tas en materiell anläggningstillgång upp till dess anskaffningsvärde, det vill säga det belopp som motsvarar utgifterna för tillgångens förvärv eller tillverkning. Till anläggningstillgångens anskaffningsvärde får tillgångens ränteutgift endast aktiveras i vissa situationer. Mot bakgrund av det föreligger en skillnad vad gäller möjligheten att aktivera ränteutgifter på materiella anläggningstillgångar mellan K2-företag och K3-företag,⁸⁶ har kommittén valt att införa en bestämmelse i förslaget som medför att utgifter som vid beskattning ska klassificeras som finansiella kostnader inte får ingå i anskaffningsvärdet. Kommittén framhåller att om en sådan regel inte hade införts i förslaget hade vissa företag kunnat dra av utgifter som klassificeras som finansiella kostnader mot intäkter som inte är finansiella intäkter. Detta då det vid beskattning hade varit tillåtit att beräkna anskaffningsutgiften inklusive utgiften för finansiella kostnader och därmed hade den finansiella kostnaden kunnat periodiseras som värdeminskningssavdrag.⁸⁷

3.5.4 Finansiella intäkter

Som ovan nämnts, innebär förslaget att ränteutgifter och andra finansiella kostnader endast får dras av mot motsvarande finansiella intäkter. För att beräkna avdragsrättens storlek är det därför viktigt att reglera vilka intäkter som får dras av emot finansiella kostnader. Kommittén föreslår att finansiella intäkter ska definieras vara intäkter av sådant slag som motsvaras av en finansiell kostnad. Definitionen av finansiell intäkt föreslås i huvudsak överensstämma med motsvarande definition för finansiell kostnad. Ett antal justeringar för finansiella intäkter företas dock i förslaget eftersom motsvarande kostnader inte klassificeras som finansiella kostnader.⁸⁸

Ett exempel på sådan justering är vinst vid avyttring av vissa fordringar. Till finansiella intäkter vill kommittén hänföra vinst vid avyttring av fordringar som omfattas av 25 a kap. 19 § IL. Motsvarande förluster omfattas dock inte av finansiella kostnader och därför föreslår kommittén att det särskilt ska

⁸⁵ SOU 2014:40 s. 222 f.

⁸⁶ K2 och K3 är två olika regelverk för upprättande av årsredovisning. De olika regelverken innehåller olika för- och nackdelar. Se EY 2013.

⁸⁷ SOU 2014:40 s. 240 f.

⁸⁸ SOU 2014:40 s. 242 ff.

regleras att vinster vid avyttring av sådana tillgångar ska omfattas av bestämmelsen där finansiella intäkter definieras.⁸⁹

Kommittén föreslår vidare att räntebeloppet i hyresintäkten ska separeras från resterande intäktsbelopp, på samma sätt som vid hyreskostnader. Endast ränteintäkten ska omfattas av definitionen finansiell intäkt. Från regeln undantas dock räntebelopp för hyresintäkt vid uthyrning av fastighet samt uppkommen hyresintäkt för hyresavtal som uppgår till mindre än åtta månader. Undantagen gäller dock inte vid koncerninterna hyror samt vid sale-and-lease-back-transaktioner.⁹⁰ Som tidigare nämnt innehåller förslaget ett beloppsmässigt undantag för hyreskostnader som inte överstiger 300 000 kr per år.⁹¹ Denna kostnad har inte fått någon motsvarighet på intäktssidan. Detta eftersom regeln är skapad för att underlätta den administrativa bördan för små företag som hyr tillgångar. En lättnad av motsvarande slag anses inte vara berättigat på uthyrarsidan. Uthyraren ska således dela upp hyresintäkten oberoende av om hyrestagaren omfattas av den beloppsmässiga undantagsregeln. Vidare får uthyraren endast multiplicera statslåneräntan med den uthyrda tillgångens marknadsvärde i det fall räntebeloppet inte kan beräknas med hjälp av uppgifterna i avtalet eller om hyresavtalet inte är förenligt med vad som skulle ha avtalats mellan två oberoende näringsidkare. För uthyraren gäller således även en lägre schabloniserad räntesats.⁹²

3.6 Finansieringsavdraget

3.6.1 Schablonavdrag ersätter slopad avdragsrätt

Mot bakgrund av att förslaget inte avser att öka bolagssektorns totala skatteuttag innehåller förslaget inte endast en avdragsbegränsande del som ökar företagets beskattning, utan även ett finansieringsavdrag som minskar företagets beskattning. Beräkningen av finansieringsavdraget kan delas upp i två steg, där steg 1 består av att beräkna underlaget för finansieringsavdrag och steg 2 består av att beräkna finansieringsavdraget på det beräknade underlaget. Innehar ett företag ett positivt resultat får företaget dra av det beräknade beloppet från den beskattningsbara inkomsten.⁹³

3.6.2 Underlag för finansieringsavdrag

Kommittén nämner flera möjliga beräkningsmodeller för att beräkna underlaget för finansieringsavdrag. Lämpligast bedöms emellertid vara en

⁸⁹ SOU 2014:40 s. 244.

⁹⁰ SOU 2014:40 s. 242 ff.

⁹¹ Se avsnitt 3.5.3.5.

⁹² SOU 2014:40 s. 242 ff.

⁹³ SOU 2014:40 s. 62 f. och 191 f.

modell där underlaget baseras på företagets resultaträkning. Näringsverksamhetens hela *skattemässiga resultat*⁹⁴ utgör då underlag för finansieringsavdraget, vilket innebär att avdraget utgör en skattelättnad som ökar avkastningen efter skatt på samtliga investeringar. Underlaget räknas fram genom företagets intäktsposter minskat med företagets kostnadsposter. Underlaget fastställs därmed inte förrän bland annat koncernbidrag, periodiseringsfonder och inrullat resultat tagits med i resultatet. Det *skattemässiga resultatet* justeras dock för ett eventuellt negativt finansnetto.⁹⁵

Som nämns i avsnitt 3.4.1 får juridiska personer, under vissa förutsättningar, inräkna finansnettot från de andelarna som bolaget har i ett svenskt eller utländskt delägarbeskattat bolag i företagets finansnetto.⁹⁶

3.6.3 Beräkning av finansieringsavdrag

Finansieringsavdraget är ett schablonavdrag som är oberoende av om en investering lånefinansieras eller finansieras med eget kapital. Avdraget beräknas med en viss procentsats på underlaget för finansieringsavdrag. Enligt kommittédirektivet bör inte det föreslagna beskattningssystemet sammantaget medföra att bolagssektorns skattebetalningar ökar. Det innebär att statens ökade skatteintäkter, till följd av den slopade avdragsrätten för det negativa finansnettot, till fullo kommer att användas till att finansiera finansieringsavdraget.⁹⁷ För att avdragsbegränsningen och schablonavdraget sammantaget ska leda till en oförändrad bolagsbeskattning har kommittén föreslagit att avdraget ska utgöra 25 procent av underlaget till finansieringsavdrag. Finansieringsavdraget uppgår således till 25 procent av underlaget som baseras på företagets *skattemässiga resultat* före avdraget, med återläggning av eventuellt negativt finansnetto. Till sin natur gäller avdraget endast om underlaget är positivt. Följden kommer att bli att endast 75 procent av underlaget beskattas med en skattesats på 22 procent. Finansieringsavdraget är oberoende av om företaget i fråga har motsvarande kostnader eller inte, vilket innebär att finansieringsavdraget i praktiken är en sänkning av bolagsskattesatsen med 5,5 procentenheter.⁹⁸ Den effektiva bolagsskatten sänks därmed från 22 procent till 16,5 procent.⁹⁹ I betänkandet framför kommittén att det finns en fördel med att ersätta de nuvarande ränteavdragen med ett annat avdrag i stället för att sänka bolagsskattesatsen eftersom kommitténs förslag påtagligt begränsar avdragsrätten för finansiella kostnader. FSK anser att metoden manifesterar ändamålet bakom reformen. Varför finansieringsavdraget manifesterar

⁹⁴ I avsnitt 3.6 används termen skattemässigt resultat som resultatet av företagets intäktsposter minskat med företagets kostnadsposter. Jfr. avsnitt 3.8.3 där det skattemässiga resultatet avser det belopp som minskas med skattesatsen på 22 procent.

⁹⁵ SOU 2014:40 s. 191, 194 f. och 486.

⁹⁶ SOU 2014:40 s. 194.

⁹⁷ SOU 2014:40 s. 195 f.

⁹⁸ Produkten av 75 procent multiplicerat med 22 procent är 16,5 procent.

⁹⁹ SOU 2014:40 s. 23 och 485.

ändamålet bakom förslaget kommenteras inte mer ingående av kommittén.¹⁰⁰

3.7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Kommittén föreslår, med hänsyn till remissförfarandets längd och övrig hantering, att förslaget ska träda i kraft den 1 januari 2016 och ska för första gången tillämpas för beskattningsår efter 31 december 2015.¹⁰¹

För att finansiera förslaget innehåller förslaget en bestämmelse om att ingående underskott inte ska vara fullt ut avdragsgilla. Kommittén framhåller att en sådan bestämmelse är lämplig med hänsyn till att företag vid reformens införandeår kommer att ha stora kvarstående underskott som uppstått under perioden då det fortfarande var möjligt att skapa underskott med hjälp av ränteavdrag. Om underskotten hade fått dras av fullt ut hade skattebetalningarna sjunkit under de första åren av reformen. Kommittén föreslår därför att företagets underskottsavdrag ska halveras under reformens införandeår. Efterföljande år ska underskott behandlas enligt gällande regler. Övergångsbestämmelsen innebär således att ett företag vars ingående underskott uppgår till 200 000 kronor enligt dagens skatteregler får ett minskat ingående underskottet som uppgår till 100 000 kronor under det första beskattningsåret. Om företagets underskott ökar med 50 000 kronor det första beskattningsåret medför det att det ingående underskottet nästa år kommer att uppgå till 150 000 kronor.¹⁰²

Förslagets bestämmelse om halvering av tidigare års underskott har ifrågasatts med hänsyn till retroaktivitetsförbudet i 2 kap. 10 § 2 st. RF. Trots att övergångsbestämmelsen inte formellt strider mot denna grundlagsstadgade bestämmelse kan det diskuteras om i vart fall inte rättssäkerhetsaspekter förhindrar ett införande av bestämmelsen. Mot bakgrund av att underskott fastställs samma år som de uppstår och därmed kan sägas utlöst skattskyldigheten ifrågasätter Ulf Tivéus att det skulle vara möjligt att förhindra ett utnyttjande av fastställda underskott genom senare lagstiftning. Tivéus betonar att det ska vara möjligt för den skattskyldige att överskåda konsekvenserna av sitt handlande.¹⁰³

Sven-Olof Lodin, sakkunnig i FSK, är av samma åsikt som Tivéus. Lodin menar att även om det inte är sådan formell retroaktivitet som regeringsformen förbjuder så är effekterna i praktiken de samma som en grundlagsstridig retroaktivitet och därför bör sådana effekter undvikas. Enligt Lodin hade ett bättre alternativ varit att under de första fem åren efter

¹⁰⁰ SOU 2014:40 s. 195.

¹⁰¹ SOU 2014:40 s. 290.

¹⁰² SOU 2014:40 s. 301.

¹⁰³ Tivéus 2014, s. 504 f.

reformen begränsa avdragsrätten för tidigare underskott till 20 procent av dessa underskott per år.¹⁰⁴

3.8 Förslagets konsekvenser

3.8.1 Administrativa effekter för företag

FSK uppskattar att de administrativa kostnaderna, vid tillämpning av förslaget, i princip förblir oförändrade för de flesta företag. Finansieringsavdraget bedöms vara enkelt att räkna fram när underlaget är fastställt eftersom finansieringsavdraget utgör 25 procent av det underlag som ligger till grund för finansieringsavdraget.¹⁰⁵

Uppskattningsvis berörs cirka 400 000 aktiebolag och ekonomiska föreningar av förslaget. Förslaget innebär emellertid ingen skillnad jämfört med idag för cirka 50 000 företag eftersom dessa varken har några finansiella intäkter eller finansiella kostnader. FSK:s uppfattning är att beräkningen av finansnettot för majoriteten av företagen är okomplicerad, då finansnettot kan räknas fram genom att bryta ut vissa poster i bokföringen och addera dem. I vissa fall kommer det dock vara svårare att fastställa om en intäkt eller kostnad ska ingå i finansnettot. Kommittén uppskattar att cirka 12 000 företag företar avancerade transaktioner och därmed kommer att ställas inför avancerade bedömningsfrågor av detta slag. Troligen kommer inte samtliga 12 000 företag att stöta på nya svårbedömda frågor årligen, det torde dock utjämnas av att vissa företag under vissa beskattningsår kommer att ställas inför flera sådana bedömningar. Kommittén uppskattar vidare att cirka 338 000 företag inte kommer att behöva företa sådana bedömningsfrågor och därmed endast kommer att behöva lägga cirka fem minuter på att beräkna finansieringsavdraget och underlaget som finansieringsavdraget baseras på.¹⁰⁶

I och med att ett införande av kommitténs förslag innebär att de nuvarande reglerna om ränteavdragsbegränsning och aktiefällan bör avskaffas, borde företagens administration förenklas och därmed minska de administrativa kostnaderna för företagen. Hur de tillkomna administrativa kostnaderna och de administrativa kostnaderna som inte längre kommer att behövas förhåller sig till varandra, såväl tidsmässigt som kostnadsmässigt, är svårt att beräkna. Kommittén bedömer dock att de förslagna reglerna inte kommer att medföra några större administrativa kostnadsökningar för företagen. För företagens del kommer de administrativt kostnaderna att belöpa på ungefär samma nivå, däremot förväntas ökade kostnader uppstå för de allmänna förvaltningsdomstolarna och Skatteverket.¹⁰⁷

¹⁰⁴ SOU 2014:40 s. 599.

¹⁰⁵ SOU 2014:40 s. 486.

¹⁰⁶ SOU 2014:40 s. 486 ff.

¹⁰⁷ SOU 2014:40 s. 24, 486 ff. och 506.

Kommitténs bedömning av förslagets administrativa kostnader har dock ifrågasatts. PwC anser att kommittén underskattat de administrativa kostnaderna med hänsyn till förslagets komplexitet. Revisionsbyrån uppskattar att förslagets regler kommer att innebära stora administrativa problem för ett stort antal företag. Detta då gränsdragningen mellan finansiella kostnader och andra kostnader kan vara svår, samt att räntekomponenten måste urskiljas i vissa hyresavtal och hanteringen av valutakurseffekter är en årlig återkommande fråga som måste hanteras.¹⁰⁸

3.8.2 Skattemässiga effekter för företag

Förslaget kommer totalt sett inte att medföra ökade skattebetalningar från bolagssektorn eftersom att de ökade skattebetalningarna som uppstår på grund av den slopande avdragsrätten för negativt finansnetto i sin helhet kommer att användas till att finansiera finansieringsavdraget. Däremot kommer förslaget att medföra en omfördelning av skattebetalningarna inom bolagssektorn.¹⁰⁹

Huruvida ett enskilt företag kommer att få en ökad eller minskad skattebelastning med förslagets regler är helt beroende av företagets ekonomiska situation. Kommitténs föreslagna regler kommer generellt sett medföra att högt belånade företag får en ökad skattebelastning och lågt belånade företag får en minskad skattebelastning.¹¹⁰ Företagets belåningsgrad är dock inte ensamt avgörande för om ett företag skattemässigt kommer att påverkas positivt eller negativt av förslaget. Om ett företag kommer att få en minskad eller ökad beskattning jämfört med idag beror på kombinationen av företagets belåningsgrad och avkastningsnivån på företagets investeringar.¹¹¹ Företagets storlek eller var företaget befinner sig i sin livscykel torde inte i sig ha någon direkt betydelse för hur ett företag kommer att påverkas av förslagets regler. Däremot finns det särdrag för små kontra stora företag och yngre kontra mogna företag. Yngre företag är vanligtvis mindre till sin storlek och har av naturliga skäl kortare kredithistorik än mogna företag vilket gör att de yngre företagen normalt har svårare att erhålla krediter än mogna företag. Detta gör att yngre företag normalt använder lånat kapital mindre än mogna företag. Följaktligen innehåller de föreslagna reglerna indirekt konkurrensförbättrande aspekter för mindre och yngre företag, då bestämmelserna utjämnar asymmetrin mellan eget och lånat kapital. Särdrag finns således för företag i olika utvecklingsskeden, men det är varken företagets storlek eller mognad som ger upphov till förslagets effekter utan det är nyttjandet av ränteavdrag och hög belåningsgrad.¹¹²

¹⁰⁸ PwC 2014, s. 9 f.

¹⁰⁹ SOU 2014:40 s. 195 och 492.

¹¹⁰ SOU 2014:40 s. 26.

¹¹¹ Lindeberg SN 2014, 541.

¹¹² SOU 2014:40 s. 500.

Av kommitténs utredning framgår vidare att även stora exportföretag kommer att få en minskad skattebelastning med förslagets regler, detta trots att företagen har relativt stora skulder. Det beror på att företagens avkastning på arbetande kapital generellt sett är mycket högre än ett normalt ränteläge. Därför kommer de stora exportföretagen som grupp att beskattas lägre med förslagets regler än med dagens regler.¹¹³

Som en följd av förslagets slopade avdragsrätt för negativt finansnetto förändras dessutom kostnaden för lånefinansiering. Om räntenivån uppgår till dagens ränteläge på ungefär 3 procent innebär nekat avdrag jämfört med fullt avdrag 0,5 procentenheter högre räntekostnader efter skatt. Om räntenivån i stället uppgår till ett mer normalt ränteläge på 5 procent blir räntekostnaden efter skatt 0,82 procentenheter högre än vid tillämpning av dagens skatteregler. Vid ett ränteläge på 3 procent kommer räntekostnaden således öka från 2,5 procent till 3 procent och vid ett ränteläge på 5 procent öka från 4,18 procent till 5 procent. Kommittén bedömer att ökningen inte innebär stora kostnadsökningar för företag.¹¹⁴

Balanspunkten för oförändrad skattebelastning efter reformen illustreras i nedan tabell. Tabellen visar tydligt att det även med förslagets regler kan vara lönsamt att finansiera en viss investering genom lån. Detta då det är förhållandet mellan avkastningsnivån på det arbetande kapitalet och räntekostnaden på belåningen som avgör hur lånefinansieringskostnaderna kommer att påverkas av kommittéförslagets regler. Är avkastningen på arbetande kapital högre än enligt tabellen innebär det en lägre skattebelastning för företag än med dagens skatteregler vid angivna belåningsgrader.¹¹⁵

Avkastning på arbetande kapital	Möjlig belåningsgrad för oförändrad skatt
5 procent	25 procent
10 procent	50 procent
15 procent	75 procent

Figur 1.¹¹⁶

3.8.3 Skattemässiga exempel

3.8.3.1 Inledning

För att konkretisera förslagets skattemässiga effekter ges nedan fem exempel på hur ett företags skatteberäkning förändras med kommittéförslagets regler jämfört med nuvarande regler. Samtliga exempel består av två beräkningar, där den första kolumnen är företagets skatteberäkning enligt de nuvarande reglerna och den andra kolumnen är

¹¹³ SOU 2014:40 s. 501 f.

¹¹⁴ SOU 2014:40 s. 24 ff. och 488 f.

¹¹⁵ SOU 2014:40 s. 488 f.

¹¹⁶ Hämtad från SOU 2014:40 s. 489.

företagets skatteberäkning enligt de föreslagna reglerna. I de fyra första exemplen är företagets räntekostnader avdragilla enligt de nuvarande bestämmelserna. Varje exempel skiljer sig åt på så sätt att företagets ekonomiska situation varierar; högt belånat företag med låg lönsamhet, lågt belånat företag med låg lönsamhet, högt belånat företag med hög lönsamhet, lågt belånat företag med hög lönsamhet. I det femte och sista exemplet medger de nuvarande reglerna däremot inte avdrag för företagets räntekostnader. Exakt samma variabler har använts i sistnämnda exempel som i det första exemplet, detta för att kunna granska hur de nuvarande avdragsbegränsningsreglerna påverkar förslagets effekter för företag.

I det första exemplet företas en grundläggande genomgång av hur skatteberäkningarna beräknas. På så sätt får läsaren en djup förståelse för förslagets regler. I resterande exempel ges inte en lika ingående genomgång av beräkningarna utan fokus riktas i stället mot förslagets effekter för företag i sådana ekonomiska situationer. Det ska särskilt observeras att nedan exempel är förenklade. Företagen har inga andra kostnader än räntekostnader respektive finansiella kostnader och inte heller några andra intäkter än ränteintäkter respektive finansiella intäkter. Vidare ska påpekas att nedan exempel baseras på relativt låga belopp, vilket innebär att den beloppsmässiga skillnaden inte blir särskilt stor. Den procentmässiga skillnaden mellan skatteberäkningen enligt de nuvarande reglerna och skatteberäkningen enligt de föreslagna reglerna visar tydligare förslagets skattemässiga effekter.

3.8.3.2 Högt belånade företag med låg lönsamhet

I en skatteberäkning beräknas, enligt de nuvarande reglerna, först företagets nettoresultat genom företagets rörelseresultat ökat med företagets ränteintäkter samt minskat med företagets räntekostnader. Tillsammans utgör resultatet företagets *skattemässiga resultat*. Företagets resultat efter skatt, det vill säga företagets *bokförda resultat*, räknas därefter fram genom att minska det skattemässiga resultatet med bolagsskatten om 22 procent.¹¹⁷ I ett företag med 1 500 000 kronor i rörelseresultatet, 100 000 kronor i ränteintäkter och 1 100 000 kronor i räntekostnader, uppstår enligt de nuvarande reglerna ett skattebelopp om 110 000 kronor $((1\,500\,000 + 100\,000 - 1\,100\,000) * 0,22)$. Företagets resultat efter skatt blir således 390 000 kronor $(500\,000 - 110\,000)$.

Vid tillämpning av de föreslagna reglerna beräknas först företagets rörelseresultat ökat med finansiella intäkter, för att därefter minska beloppet med företagets finansiella kostnader. Det kvarstående beloppet benämns *resultat efter finansiella poster*. För att kunna beräkna företagets resultat efter skatt krävs att finansieringsavdragets underlag beräknas. Underlaget beräknas, som tidigare nämnts,¹¹⁸ genom företagets *resultat efter finansiella poster* justerat med ett eventuellt negativt finansnetto¹¹⁹.

¹¹⁷ Hilling 2014, s. 20.

¹¹⁸ Se avsnitt 3.6.2.

¹¹⁹ SOU 2014:40 s. 38 f.

Finansieringsavdraget beräknas därefter med 25 procent av finansieringsavdragets underlag. Det belopp som kvarstår efter att finansieringsavdraget dragits av är företagets *skattemässiga resultat*¹²⁰. För att beräkna företagets resultat efter skatt minskas beloppet med bolagsskatten om 22 procent.¹²¹ I ett företag med 1 500 000 kronor i rörelseresultat, 100 000 kronor i finansiella intäkter och 1 100 000 kronor i finansiella kostnader blir det kvarstående beloppet – *resultat efter finansiella poster* – 500 000 kronor (1 500 000 + 100 000 – 1 100 000). För att beräkna finansieringsavdragets underlag ökas *resultatet efter finansiella poster* med företagets negativa finansnetto (500 000 + 1 000 000 kronor). Finansieringsavdraget som utgör 25 procent beräknas därmed på 1 500 000 kronor (1 500 000 * 0,25). Företagets finansieringsavdrag uppgår således till 375 000 kronor och ska undantas från beskattningen om 22 procent. När finansieringsavdraget dragits av kvarstår företagets *skattemässiga resultat* på 1 125 000 kronor. För att beräkna företagets skattebelopp minskas de återstående 75 procent av finansieringsavdragets underlag med 22 procent (1 125 000 * 0,22). Företagets skattebelopp blir därmed 247 500 kronor. Bruttoresultatet beräknas slutligen genom företagets *resultat efter finansiella poster* minus bolagsskatten om 247 500 kronor. Observera att det *bokförda resultatet* således räknas fram genom *resultat efter finansiella poster* minus företagets skattebelopp och inte genom företagets *skattemässiga resultat* minus företagets skattebelopp. Företagets resultat vid tillämpning av kommitténs förslag blir således 252 500 kronor. Det innebär att de föreslagna reglerna jämfört med nuvarande regler medför ett ökat skattebelopp om 137 500 kronor, vilket i denna situation kan likställas med en skattesats på 49,5 procent (247 500/500 000).

Beräkning enligt nuvarande regler	Beräkning enligt föreslagna regler
Rörelseresultat	1 500 000 kr
Ränteintäkter	+ 100 000 kr
<u>Räntekostnader</u>	<u>- 1 100 000 kr</u>
Skattemässigt resultat	500 000 kr
<u>Skatt (22 %)</u>	<u>- 110 000 kr</u>
Bokfört resultat	390 000 kr
Rörelseresultat	1 500 000 kr
Finansiella intäkter	+ 100 000 kr
<u>Finansiella kostnader</u>	<u>- 1 100 000 kr</u>
Resultat efter finansiella poster	500 000 kr
<u>Negativt finansnetto</u>	<u>+ 1 000 000 kr</u>
Underlag för finansieringsavdrag	1 500 000 kr
<u>Finansieringsavdrag (25 %)</u>	<u>- 375 000 kr</u>
Skattemässigt resultat	1 125 000 kr
<u>Skatt (22 %)</u>	<u>- 247 500 kr</u>
Bokfört resultat	252 500 kr

3.8.3.3 Lågt belånade företag med låg lönsamhet

Om ett företag har ett rörelseresultat som uppgår till 1 000 000 kronor, ränteintäkter respektive finansiella intäkter som uppgår till 100 000 kronor och räntekostnader respektive finansiella kostnader som uppgår till 400 000 kronor medför de nuvarande reglerna ett *skattemässigt resultat* på 700 000 kronor och de föreslagna reglerna ett *skattemässigt resultat* på 750 000 kronor. Vidare medför de nuvarande reglerna ett *resultat efter skatt* som

¹²⁰ I avsnitt 3.8.3 används termen skattemässigt resultat som företagets beskattningsbara inkomst. Jfr. avsnitt 3.6 och not 94.

¹²¹ Hilling 2014, s. 21 ff.; SOU 2014:40 s. 33 ff.; Melbi och Olsson 2014.

uppgår till 546 000 kronor och de föreslagna reglerna ett *resultat efter skatt* som uppgår till 535 000 kronor. För företag i denna ekonomiska situation blir således de nuvarande reglerna lite mer fördelaktiga jämfört med kommittéförslagets regler. Den totala differensen är dock mycket liten, beloppsmässigt 11 000 kronor och procentmässigt 1,57 procentenheter.

Beräkning enligt nuvarande regler		Beräkning enligt föreslagna regler	
Rörelseresultat	1 000 000 kr	Rörelseresultat	1 000 000 kr
Ränteintäkter	+ 100 000 kr	Finansiella intäkter	+ 100 000 kr
Räntekostnader	- 400 000 kr	Finansiella kostnader	- 400 000 kr
Skattemässigt resultat	700 000 kr	Resultat efter finansiella poster	700 000 kr
Skatt (22 %)	- 154 000 kr	Negativt finansnetto	+ 300 000 kr
Bokfört resultat	546 000 kr	Underlag för finansieringsavdrag	1 000 000 kr
		Finansieringsavdrag (25 %)	- 250 000 kr
		Skattemässigt resultat	750 000 kr
		Skatt (22 %)	- 165 000 kr
		Bokfört resultat	535 000 kr

3.8.3.4 Högt belånade företag med hög lönsamhet

I ett företag med 4 100 000 kronor i rörelseresultat, 100 000 kronor i ränteintäkter respektive finansiella intäkter och 1 100 000 kronor i räntekostnader respektive finansiella kostnader uppgår företagets *resultat efter skatt* till 2 418 000 kronor med de nuvarande reglerna och till 2 423 500 kronor med de föreslagna reglerna. Detta då de nuvarande bestämmelserna medför ett skattebelopp om 682 000 kronor och förslaget ett skattebelopp om 676 500 kronor. I förevarande fall medför förslaget bestämmelser därmed en minskad skattebelastning jämfört med dagens skatteregler. Differensen mellan skattebeloppet enligt nuvarande regler och de föreslagna reglerna kan likställas med en skattesats på 21,82 procent, vilket är en minskning med 0,18 procentenheter. Exemplet visar att ett företag med hög belåning inte nödvändigtvis påverkas negativt av förslaget. Förslagets bestämmelser innebär att ett företag med en hög belåningsgrad kan få en sänkt skattebelastning om avkastningen på företagets investeringar är tillräckligt hög¹²².

Beräkning enligt nuvarande regler		Beräkning enligt föreslagna regler	
Rörelseresultat	4 100 000 kr	Rörelseresultat	4 100 000 kr
Ränteintäkter	+ 100 000 kr	Finansiella intäkter	+ 100 000 kr
Räntekostnader	- 1 100 000 kr	Finansiella kostnader	- 1 100 000 kr
Skattemässigt resultat	3 100 000 kr	Resultat efter finansiella poster	3 100 000 kr
Skatt (22 %)	- 682 000 kr	Negativt finansnetto	+ 1 000 000 kr
Bokfört resultat	2 418 000kr	Underlag för finansieringsavdrag	4 100 000 kr
		Finansieringsavdrag (25 %)	- 1 025 000 kr
		Skattemässigt resultat	3 075 000 kr
		Skatt (22 %)	- 676 500 kr
		Bokfört resultat	2 423 500 kr

¹²² SOU 2014:40 s. 489.

3.8.3.5 Lågt belånade företag med hög lönsamhet

I ett företag där rörelseresultatet är 1 500 000 kronor, ränteintäkterna respektive de finansiella intäkterna är 100 000 kronor och några räntekostnader respektive finansiella kostnader inte finns, uppgår skattebeloppet till 352 000 kronor enligt de nuvarande reglerna och 264 000 kronor enligt de föreslagna reglerna. Det medför ett *bokfört resultat* om 1 248 000 kronor enligt dagens regler och ett *bokfört resultat* om 1 336 000 kronor enligt kommitténs föreslagna regler. Företagets effektiva skattesats för beskattningsåret blir således 16,5 procent, detta jämfört med dagens skatteregler på 22 procent.

Beräkning enligt nuvarande regler		Beräkning enligt förslaget	
Rörelseresultat	1 500 000 kr	Rörelseresultat	1 500 000 kr
Ränteintäkter	+ 100 000 kr	Finansiella intäkter	+ 100 000 kr
Räntekostnader	- 0 kr	Finansiella kostnader	- 0 kr
Skattemässigt resultat	1 600 000 kr	Resultat efter finansiella poster	1 600 000 kr
Skatt (22 %)	- 352 000 kr	Negativt finansnetto	+ 0 kr
Bokfört resultat	1 248 000 kr	Underlag för finansieringsavdrag	1 600 000 kr
		Finansieringsavdrag (25 %)	- 400 000 kr
		Skattemässigt resultat	1 200 000 kr
		Skatt (22 %)	- 264 000 kr
		Bokfört resultat	1 336 000 kr

3.8.3.6 Om avdrag inte medges enligt nuvarande regler

Om de nuvarande reglerna inte medger avdragsrätt för företagets räntekostnader och företagets variabler är de samma som i avsnitt 3.8.3.2 blir företagets skatteberäkning enligt kommittéförslaget densamma. Däremot förändras företagets skatteberäkning enligt dagens skatteregler. Detta då de avdragsgilla kostnaderna medför att företagets skattemässiga resultat i stället uppgår till 1 600 000 kronor, vilket medför ett skattebelopp på 500 000 kronor. Företagets *bokförda resultat* blir därmed 148 000 kronor jämfört med 390 000 kronor då räntekostnaderna var avdragsgilla. Skattesatsen är fortfarande 22 procent men eftersom att avdrag inte medges för företagets räntekostnader om 1 100 000 kronor, kan skattesatsen i detta specifika fall likställas med en skattesats på 70,4 procent. Detta är en ökning med 48,4 procentenheter jämfört med när företagets räntekostnader beaktades vara avdragsgilla. I skattehänseende är de nuvarande bestämmelserna därmed mindre fördelaktiga än kommitténs föreslagna regler där skattesatsen uppgår till 49,5 procent.

Beräkning enligt nuvarande regler

Rörelseresultat	1 500 000 kr
Ränteintäkter	+ 100 000 kr
Räntekostnader	- 1 100 000 kr
Resultat innan skatt	500 000 kr
Icke avdragsgilla räntekostnader	+1 100 000 kr
Skattemässigt resultat	1 600 000 kr
Skatt (22 %)	- 352 000 kr
Bokfört resultat	148 000 kr

Beräkning enligt föreslagna regler

Rörelseresultat	1 500 000 kr
Finansiella intäkter	+ 100 000 kr
Finansiella kostnader	-1 100 000 kr
Resultat efter finansiella poster	500 000 kr
Negativt finansnetto	+ 1 100 000 kr
Underlag för finansieringsavdrag	1 600 000 kr
Finansieringsavdrag (25 %)	- 400 000 kr
Skattemässigt resultat	1 200 000 kr
Skatt (22 %)	- 264 000 kr
Bokfört resultat	236 000 kr

3.8.4 Skattemässiga effekter för olika sektorer

Av kommitténs betänkande framgår att ett företags sektorstillhörighet har stor betydelse för om ett företag kommer att påverkas negativt eller positivt av reformen. Detta eftersom att vissa verksamheter av sin natur kräver mycket kapital medan andra verksamheter kräver lite kapital. Därför har företags sektortillhörighet stor betydelse för om ett företag använder mycket eller lite lånat kapital. En faktor som är nära förknippad med en hög belåningsgrad är en hög andel fasta tillgångar. Sektorer med en hög andel fasta tillgångar har ofta mycket lånat kapital och kommer därmed att få betala mer i bolagsskatt med de föreslagna reglerna än med de nuvarande reglerna. Omvänt har sektorer med en låg andel fasta tillgångar generellt sett lite lånat kapital och kommer därmed att få betala mindre i bolagsskatt med de föreslagna reglerna än med de nuvarande reglerna.¹²³

En sektor som till stor del är högbelånad på grund av sin höga andel fasta tillgångar är *fastighetssektorn*. Sektorns investeringar är även lågavkastande och därför faller *fastighetssektorn* in i den grupp av sektorer som ökar sin beskattningsbara inkomst med de föreslagna reglerna. *Fastighetssektorn* är dessutom den sektor som beräknas få högst ökad skattebelastning med förslagets regler¹²⁴. Sektorn beräknas öka sin bolagsbeskattning med omkring 3 226 miljoner kronor. En annan sektor som, i likhet med *fastighetssektorn*, har en hög belåningsgrad samt en tämligen hög andel fasta tillgångar är sektorn *försörjning av el, gas, värme och kyla*. Denna sektor beräknas dock minska sin skattebelastning med omkring 477 miljoner kronor med förslagets regler, detta på grund av dess höga avkastningsnivå på dess investeringar. Till skillnad från ovan nämnda sektorer har sektorerna *tillverkning, handel, verksamhet inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik* samt *informations och kommunikationsverksamhet* samtliga en relativt låg belåningsgrad och beräknas alla få en minskad bolagsskattebelastning med de föreslagna reglerna. Sektorerna *handel* och *tillverkning* är dessutom de sektorer som beräknas minska sin skattebelastning mest med förslaget¹²⁵. Handelssektorn beräknas minska

¹²³ SOU 2014:40 s. 497.

¹²⁴ Se figur 2.

¹²⁵ Se figur 2.

sina skattebetalningar med omkring 2 960 miljoner kronor och tillverkningssektorn beräknas minska sina skattebetalningar med omkring 3 247 miljoner kronor. Förslagets regler beräknas, förutom att öka *fastighetssektorns* skattebelastning, även öka skattebelastningen för bland annat sektorn *transport och magasinering* samt sektorn *vård och omsorg*, där beskattningen beräknas öka med omkring 570 respektive 598 miljoner kronor.¹²⁶

I nedanstående tabell simuleras olika sektorers förändrade skattebelastning för år 2011, om förslaget genomförts 2007. Den förändrade skattebelastningen beräknas på det femte året efter det att reformen genomförts, eftersom att förslaget kräver en infasningsperiod. På så vis blir resultatet mer tillrättavisande. För att simuleringen ska vara likt de effekter som förslaget kommer att medföra vid ett eventuellt införande år 2016 har beräkningen vidare företagits med 2011 års regler justerat med 2013 års regler för ränteavdragsbegränsningar. Det ska påpekas att tabellen endast är en indikation av förslagets skattemässiga effekter på sektornivå. Simuleringen har endast gjorts för beskattningsår 2011, vilket innebär att det kan finnas speciella omständigheter som inträffat under just detta år som påverkar utfallet för en viss sektor. Dessutom redovisar simuleringen ett underskott om 3 723 miljoner kronor.¹²⁷

¹²⁶ SOU 2014:40 s. 490 och 497.

¹²⁷ SOU 2014:40 s. 492.

	Sektor	Förändrad beskattnings (miljoner kr)
A	Jordbruk, skogsbruk och fiske	79
B	Utvinning av mineral	-770
C	Tillverkning	-3 247
D	Försörjning av el, gas, värme och kyla	-477
E	Vattenförsörjning; avloppshantering, Avfallshantering och sanering	86
F	Byggverksamhet	-44
G	Handel; reparation av motorfordon och motorcyklar	-2 960
H	Transport och magasinering	570
I	Hotell- och restaurangverksamhet	-778
J	Informations- och kommunikationsverksamhet	138
K	Finans- och försäkringsverksamhet	453
L	Fastighetsverksamhet	3 226
M	Verksamhet inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik	-979
N	Uthyrning, fastighetsservice, resetjänster och andra stödtjänster	31
O	Offentlig förvaltning och försvar; obligatorisk socialförsäkring	-1
P	Utbildning	-46
Q	Vård och omsorg; sociala tjänster	598
R	Kultur, nöje och fritid	-40
S	Annan serviceverksamhet	-32
T	Ej tilldelad sektor	469
	Summa	-3 723

Figur 2.¹²⁸

3.9 Remissyttranden

Den 23 juni 2014 skickades kommitténs slutbetänkande ut på remiss till myndigheter, organisationer och företag. Betänkandet sändes sammanlagt ut till 98 remissinstanser som ombads ge synpunkter på kommitténs förslag.¹²⁹ Utöver remissinstanserna valde ett stort antal företag, organisationer och föreningar att frivilligt yttra sig om kommittéförslagets bestämmelser.¹³⁰

Av remissvaren framgår att näst intill samtliga remissinstanser ställer sig positiva till att bolagsskattesystemet ses över. Instanserna framhåller att de nuvarande ränteavdragsbegränsningsreglerna är såväl komplicerade som oförutsebara och borde därför avskaffas och ersättas med nya avdragsbegränsande regler. Trots instansernas kritiska syn på dagens

¹²⁸ Hämtad från SOU 2014:40 s. 492.

¹²⁹ Remisslista 2014, s. 1 ff.

¹³⁰ Se bland annat PwC 2014; Volvo Personvagnar 2014; Bonnier 2014; SAS 2014; Studentbostadsföretagen 2014.

ränteavdragsbegränsningsregler avstyrker en stor majoritet av remissinstanserna kommitténs huvudförslag. Instanserna finner inte att förslaget kan läggas till grund för lagstiftning.¹³¹ Flera tunga remissinstanser som Advokatsamfundet, FAR och Svenskt Näringsliv bedömer att förslaget är olämpligt att införa i svensk rätt. Inledningsvis ifrågasätter remissinstanserna varför FSK valt att utforma en modell som inte finns i något annat land i världen. Instanserna menar att det hade varit lämpligare att använda sig av internationellt vedertagna regler som hade medfört förutsebarhet och stabilitet.¹³² Hit hör att förslaget är tekniskt komplext. FAR framför i sitt remissvar att det inte är realistiskt att kräva att samtliga juridiska personer ska tillämpa de komplicerade reglerna.¹³³

Kommittéförslaget har även kritiserats för dess otydlighet. Flera remissinstanser anser att bestämmelserna inte tillräckligt tydligt reglerar hur bestämmelserna ska tolkas. De ifrågasätter svårigheten att avgöra vad som faktisk utför en finansiell kostnad och ett finansiellt instrument.¹³⁴ Svenskt Näringsliv framför bland annat i sitt remissvar att förslaget innehåller stora lagtekniska brister. Föreningen anser att förslaget innehåller sådana brister som inte kan bortses ifrån vid ett lagstiftningsförfarande.¹³⁵ Skatteverket, som är en av de remissinstanser som tillstyrker förslaget, bedömer i likhet med Svenskt Näringsliv att förslagets bestämmelser inte är tillräckligt tydliga. Myndigheten anser att flera förtydliganden och justeringar krävs innan förslaget kan genomföras.¹³⁶

I ett flertal yttranden har också förslagets hänvisning till ÅRL för att bestämma innebörden av finansiella instrument kritiserats.¹³⁷ I sitt remissyttrande ifrågasätter PwC förslagets lämplighet ur konstitutionell synvinkel med hänsyn till att definitionen finansiellt instrument bygger på ÅRL som i sin tur bygger på redovisningsnormeringen. Revisionsbyrån syftar på att den skatterättsliga definitionen av begreppet kan förändras utan att skattelagstiftaren har något inflytande.¹³⁸ Fastighetsägarna anser liksom PwC att hänvisningen till ÅRL är olämplig. Branschorganisationen betonar i sitt remissyttrande att en sådan hänvisning innebär att riksdagen avhänger sig makten över skattelagstiftningens innehåll och att det därmed kan anses strida mot principen om att endast riksdagen ska besluta om skattelagstiftning.¹³⁹

En annan del av förslaget som flera remissinstanser tagit fasta på är att förslaget inte medger rullning av negativa finansnetton.¹⁴⁰ FAR är en av de remissinstanser som anser att sådana underskott bör få rullas vidare. FAR

¹³¹ Ohlsson m.fl. 2014.

¹³² Se Advokatsamfundet 2014, s. 2; FAR 2014, s. 2; Svenskt Näringsliv 2014, s. 7 ff.

¹³³ FAR 2014, s. 1.

¹³⁴ Ohlsson m.fl. 2014.

¹³⁵ Svenskt Näringsliv 2014, s. 1.

¹³⁶ Skatteverket 2014, s. 5 ff.

¹³⁷ Ohlsson m.fl. 2014.

¹³⁸ PwC 2014, s. 2.

¹³⁹ Fastighetsägarna 2013, s. 5.

¹⁴⁰ Ohlsson m.fl. 2014.

bedömer, i motsats till FSK, att det är vanligt att företag under ett antal år har ett varierande positivt och negativt finansnetto. Branschorganisationen anser därför att det är angeläget att införa regler i förslaget som möjliggör kvittning av underskott och vinster i ett företag, även till den delen som underskottet består av negativt finansnetto.¹⁴¹

Flera remissinstanser yttrar vidare stark kritik mot förslagets bestämmelse om övergångsfinansiering som halverar tidigare års underskottsavdrag. Flera remissinstanser gör bedömningen att en sådan bestämmelse kan utgöra retroaktiv lagstiftning.¹⁴² Det är bland annat Advokatsamfundets bestämda uppfattning att denna del av förslaget inte ska genomföras. Advokatsamfundet anser, liksom Tivéus,¹⁴³ att även om förslaget inte skulle anses utgöra retroaktiv lagstiftning innebär bestämmelsen en liknande faktisk effekt.¹⁴⁴ PwC framför i sitt remissyttrande att en halvering av befintliga underskottsavdrag innebär ”att man helt bortser från de företag där underskottsavdragen uppkommit av andra orsaker än räntekostnader i verksamheten.”¹⁴⁵ Fastighetsägarna Sverige¹⁴⁶ påtalar också sitt missnöje mot övergångsbestämmelsen i sitt remissvar. Branschorganisationen menar att en halvering av underskottsavdrag skulle innebära att kalkylen för utförda investeringar ändras på ett oberäkneligt och oacceptabelt sätt. Fastighetsägarna påpekar vidare att det vid fastighetsinvesteringar är essentiellt att kunna kvitta skattemässiga underskott mot framtida överskott.¹⁴⁷

Att förslagets bestämmelser har stora effekter för *fastighetssektorn* märks tydligt vid granskning av vilka organisationer och företag som har valt att skicka in frivilliga remissyttrande.¹⁴⁸ Angående förslagets effekter för de svenska fastighetsbolagen framhåller Fastighetsägarna och SABO att förslaget medför en avsevärd förändring i bolagens skattebelastning. Branschorganisationerna bedömer att den förändrade skattebelastningen påverkar förutsättningarna för såväl förvaltning av fastigheter och nyproduktion, samt att konkurrensen mellan svenska och utländska företag i hög grad påverkas av förslagets regler då förslaget väsentligt avviker från beskattningssystem i andra länder. Fastighetsägarna framhåller i sitt remissvar att de föreslagna bestämmelserna kommer att medföra att många fastighetsföretag, inte minst mindre företag med små marginaler, kommer att få stora ekonomiska problem.¹⁴⁹ SACO bedömer liksom SABO och Fastighetsägarna att *fastighetssektorn* kommer att påverkas kraftigt av förslagets regler. SACO anser dock inte att den ökade skattebelastningen för

¹⁴¹ FAR 2014, s. 2.

¹⁴² Se bland annat PwC 2014, s. 10; Advokatsamfundet 2014, s. 2; FAR 2014, s. 10f; Fastighetsägarna 2013, s. 5.

¹⁴³ Se avsnitt 3.8.2.

¹⁴⁴ Advokatsamfundet 2014, s. 2.

¹⁴⁵ PwC 2014, s. 10.

¹⁴⁶ Nedan benämnd Fastighetsägarna.

¹⁴⁷ PwC 2014, s. 10.

¹⁴⁸ Se bland annat Rikshem 2014; Studentbostadsföretagen 2014; Wihlborgs Fastigheter 2014.

¹⁴⁹ SABO 2014, s. 1 ff.; Fastighetsägarna 2013, s. 1 ff.

fastighetssektorn är ett särskilt stort problem, då organisationen menar att sektorns skattebehandling varit särskilt förmånlig enligt nuvarande bestämmelser i förhållande till andra sektorer. SACO anser dessutom att skattebehandlingen av *fastighetssektorn*, även med tillämpning av förslaget regler, kommer att vara förmånlig jämfört med andra sektorer.¹⁵⁰ SABO och Fastighetsägarna anser till skillnad från SACO att om förslaget ska genomföras är det nödvändigt att införa kompletterande regler som fullständigt kompenserar *fastighetssektorn* för de ekonomiska förändringar som förslaget medför. SABO framhåller i sitt remissvar att skälet till att vissa bostadsföretag betalar lite i bolagsskatt beror på att många av de företag som bedriver fastighetsverksamhet är inne i en underhållsfas som medför stora kostnader. SABO framhåller vidare att fastighetsverksamhet inte är så lönsamt som det vore önskvärt.¹⁵¹

¹⁵⁰ SACO 2014, s. 1.

¹⁵¹ SABO 2014, s. 1 ff.

4 Analys

4.1 Förslagets innehåll och skillnader jämfört med dagens skatteregler

FSK har under cirka tre och ett halvt år utformat ett nytt beskattningssystem för bolag som inte finns i något annat land i världen. Det är ett obeprövat beskattningssystem som medför radikala förändringar i det svenska bolagsskattesystemet. Lagtekniskt sett består förslaget dock av lite nyheter, då stora delar av det nuvarande regelverket även fortsättningsvis kommer att gälla efter att kommittéförslaget införts. De föreslagna reglerna medför dock att de omdiskuterade ränteavdragsbegränsningsreglerna i 24 kap. 10 a-f §§ IL kan avskaffas. Förslaget medför vidare att begreppen; finansiellt instrument, finansiell intäkt, finansiell kostnad, negativt finansnetto och positivt finansnetto, som samtliga är nya i skattehänseende definieras i IL.

Kommittéförslaget kan delas in i två huvuddelar, avdragsbegränsning för finansiella kostnader och ett schablonavdrag. I förslagets första del begränsas avdragsrätten för räntekostnader och andra finansiella kostnader som inte beloppsmässigt motsvaras av finansiella intäkter. Om de finansiella intäkterna överstiger de finansiella kostnaderna i ett företag innebär det att företaget har ett positivt finansnetto och att företagets samtliga finansiella kostnader är avdragsgilla. Om de finansiella kostnaderna i stället överstiger de finansiella intäkterna innebär det att företaget har ett negativt finansnetto och att företaget inte medges avdrag för de finansiella kostnader som överstiger företagets finansiella intäkter. Förslaget gör det inte möjligt för företag att spara finansnetton till senare beskattningsår, vilket innebär att företag med negativt finansnetto inte får kvitta finansnettot mot senare uppkomma positiva finansnetton i näringsverksamheten. Förslaget skiljer sig därmed från nuvarande regler, då företag med ett outnyttjat underskott får rulla fram underskottet till ett vinstgivande år och kvitta underskottet mot näringsverksamhetens uppkomma vinst. Förslaget tillåter dock rullning av underskott som inte omfattas av förslagets avdragsbegränsning. En viss kvittningsmöjlighet föreligger således för företag även efter att reformen har genomförts.

Förslagets utformning innebär att definitionerna av finansiellt instrument, finansiell kostnad och finansiell intäkt utgör centrala delar vid tillämpning av förslagets regler. Beräkningen av såväl finansnettot som finansieringsavdraget tar utgångspunkt i kostnader och intäkter samt förluster och vinster som är hänförliga till tillgångsslaget finansiella instrument. Definitionen av finansiellt instrument är således grundläggande för förslagets tillämpning. Kommittén föreslår att begreppet ska definieras genom en hänvisning till bestämmelsen i 4 kap. 14 a och 14 c §§ ÅRL. Detta innebär att någon definition inte kommer att införas i IL, samt att den skattemässiga definitionen kommer att bygga på den redovisningsmässiga

definitionen. Någon definition av begreppet finansiellt instrument finns inte i ÅRL, vilket innebär att redovisningsnormeringen kommer att styra omfattningen av förslagets avdragsbegränsning. Genom att låta den skattemässiga definitionen bygga på ÅRL, som i sin tur utgår från redovisningsnormeringen, införs en nära koppling till redovisningen. Kommittén framhåller att bestämmelserna i 4 kap. 14 a och 14 c §§ ÅRL ska tolkas med utgångspunkt i Bokföringsnämndens allmänna råd (BFNAR 2012:1). Av de allmänna råden framgår att definitionen av finansiellt instrument inkluderar alla avtal som ger upphov till en finansiell tillgång hos en part och en finansiell skuld eller ett egetkapitalinstrument hos en annan part. Definitionen av finansiellt instrument har således en omfattande räckvidd som kommer att omfatta olika typer av finansiella instrument efterhand som de utformas. Förslagets hänvisning till ÅRL har kritiserats både konstitutionellt och ur lämplighetssynpunkt av flera aktörer inom näringslivet. Kritik har riktats mot att den skatterättsliga definitionen av begreppet kan förändras utan att skattelagstiftaren har något inflytande.

Med begreppet finansiell kostnad avses i förslaget både direkta och indirekta kostnader för krediter, det vill säga räntor samt förluster på finansiella instrument såsom delägarrätter, fordringsrätter och olika former av derivat. Begreppet omfattar dolda räntekompensationer, valutakursförluster på finansiella instrument och kostnader med räntepåverkande effekt, såsom kostnader för borgen. Förlust vid avyttring och nedskrivning på finansiella instrument, med undantag för förlust vid avyttring av de finansiella instrument som räknas upp i 25 a kap. 19 § IL, omfattas även av definitionen. Förluster vid avyttring eller inlösen av fordringsrätter omfattas också liksom nedskrivningar och förluster på finansiella instrument samt förluster på terminer eller optioner som avser finansiella kostnader eller intäkter. Definitionen omfattar däremot inte kostnader för administrativa kringtjänster som inte är direkta transaktionskostnader. Finansiell kostnad omfattar heller inte kostnader för krediter på grund av köp av tillgångar eller tjänster i näringsverksamheten, det vill säga leverantörsskulder, så länge krediten lämnats på sedvanliga villkor. Beträffande hyra, som i detta sammanhang även inkluderar leasing, är förslagets huvudregel att all hyra ska delas upp i en hyresdel och en räntedel. Den finansiella kostnaden utgör då räntebeloppet av hyreskostnaden. Vid fastighetshyra ska emellertid inte den finansiella kostnaden urskiljas, med undantag för hyra mellan två koncernbolag samt sale-and-lease-back-transaktioner. Den finansiella kostnaden behöver inte heller urskiljas från hyreskostnaden vid korta hyresförhållanden eller om företagets sammanlagda hyreskostnader inte överstiger 300 000 kronor under ett beskattningsår. Om en utgift klassificeras som en finansiell kostnad och utgiften i redovisningen aktiverats till anskaffningsvärdet på en tillgång, får den aktiverade utgiften inte medräknas i anskaffningsvärdet.

Definitionen av finansiella intäkter sammanfaller i huvudsak med motsvarande definition för finansiella kostnader. På grund av att vissa kostnader på kostnadssidan inte klassificeras som finansiella kostnader har kommittén dock särskilt fått reglera om motsvarande intäkter ändå ska

betecknas som en finansiell intäkt. Förslaget innehåller bland annat särskilda regler för vinster vid avyttring av tillgångar som omfattas av 25 a kap. 19 § IL.

Kommittén har använt sig av ett brett angreppssätt för att neutralisera skillnaderna i beskattningen av eget och lånat kapital. Förslagets avdragsbegränsande begrepp omfattar, som ovan framgår, många olika typer av kostnader. Kommittén har dock valt att undanta ett antal kostnader som i annat fall hade omfattats av förslagets avdragsbegränsning. En kostnad som undantas från avdragsbegränsning är räntekomponenten i leverantörsskulder. Det är min uppfattning att det är lämpligt att undanta dessa kostnader med hänsyn till att beloppen ofta är små och avser korta krediter. Liksom FSK gör jag bedömningen att räntekomponenten i en leverantörsskuld inte ska behöva skiljas ut och behandlas som en finansiell kostnad eftersom de administrativa kostnaderna inte kan anses vara berättigade med hänsyn till de skattemässiga fördelar som uppstår med att urskilja den finansiella kostnaden. En annan kostnad som enligt förslaget inte ska omfattas av förslagets avdragsbegränsning är räntekomponenten i hyra av fastighet. Det innebär att den finansiella kostnaden inte behöver skiljas ut från hyreskostnaden vid fastighetshyra. Således kommer fastighetshyra inte behöva uppdelas medan till exempel bilhyra måste uppdelas. Kommittén motiverar undantaget med att det finns många små företag som hyr en mindre lokal för sin verksamhet och genom att undanta fastighetshyra från uppdelning underlättas företagets hantering av kostnader. Bakom undantaget föreligger således en god avsikt. Det är dock min mening att det ter sig besynnerligt att skilja på kostnader som är så snarlika.

I förslagets andra del införs ett schablonmässigt avdrag för alla finansieringskostnader. Det är ett så kallat finansieringsavdrag, som utgör 25 procent av företagets skattemässiga resultat före avdraget. Underlaget för finansieringsavdraget räknas fram genom företagets intäktsposter minskat med dess kostnadsposter, samt med återläggning av eventuellt negativt finansnetto. Finansieringsavdraget innebär att företag endast behöver beskatta 75 procent av företagets egentliga skattemässiga resultat. En förutsättning för att finansieringsavdraget ska vara tillämpligt är att företagets skattemässiga resultat är positivt. Den nominella bolagsskatten kommer även fortsättningsvis att vara 22 procent av företagets skattemässiga resultat. Till skillnad från det nuvarande regelverket har det föreslagna beskattningssystemet emellertid en effektiv bolagsskatt som skiljer sig från den nominala bolagsskatten. Förslaget effektiva skattesats uppgår till 16,5 procent på grund av att finansieringsavdraget utgör 25 procent av företagets skattemässiga resultat före avdraget. I praktiken innebär finansieringsavdraget således en bolagsskattesänkning med 5,5 procentenheter – en kraftig bolagsskattesänkning som kan komma att medföra positiva effekter på investeringsklimatet i Sverige. Som följd av att finansieringsavdraget i praktiken medför en sänkning av bolagsskattesatsen anser jag att det hade varit lämpligare att införa en sänkt bolagsskattesats än ett schablonmässigt avdrag. Finansieringsavdraget medför ytterligare komplexitet till förslaget samt viss ökad administrativ börda för företag. Om

bolagsskattesatsen i stället hade sänkts direkt hade förslaget blivit lättare att tillämpa för företag. Oavsett om bolagsskattesatsen sänks direkt eller med hjälp av ett finansieringsavdrag sänks kapitalkostnaden för investeringar.

En stor förtjänst med förslagets regler är att en ökad neutralitet uppstår mellan investeringar som finansieras med eget kapital och de som finansieras med främmande kapital. I dagens beskattningssystem är lånefinansierade investeringar skattemässigt gynnade jämfört med investeringar som finansieras med eget kapital, då ränteutgifter som uppstår vid lånat kapital är avdragsgilla medan kostnader som uppstår vid anskaffning av eget kapital inte är avdragsgilla. Förslagets ökade neutralitet uppstår i och med att förslaget innehåller ett avdragsförbud för negativt finansnetto samt ett finansieringsavdrag som medger avdrag för kostnader som både finansierats med eget och lånat kapital. I praktiken innebär det att investeringar som tidigare nått upp till avkastningskravet på grund av medgivna ränteavdrag kommer att bli mindre lönsamma än tidigare. Detta kommer medföra att fler investeringar finansieras med eget kapital. Det ska observeras att förslagets skattemässiga likabehandling av eget och lånat kapital endast gäller företag med negativt finansnetto. Företag med positivt finansnetto berörs inte av förslagets avdragsförbud, vilket innebär att lånefinansiering för dessa företag även efter reformen kommer att vara mer lönsam än finansiering med eget kapital. Sammantaget innebär förslaget således inte en fullständig skattemässig likabehandling av eget och främmande kapital, men dock en kraftig neutralisering eftersom de allra flesta företag som bedriver icke-finansiell verksamhet har ett negativt finansnetto.

En annan förtjänst med förslagets regler är att de kritiserade och svårbedömbara ränteavdragsbegränsningsreglerna i 24 kap. 10 a-f §§ IL kan avskaffas. Förslaget omöjliggör även i princip all oönskad skatteplanering med hjälp av ränteavdrag. Det finns dock en baksida, komplexiteten i skattesystemet ökar. Förslaget medför att företag måste skilja på olika sorters kostnader samt att den finansiella kostnaden måste urskiljas vid vissa typer av hyra. Det är således sannolikt att gränsdragningsproblem kommer att uppstå gällande vilka kostnader som ska omfattas respektive inte omfattas av förslagets avdragsbegränsning. Det kan kritiseras att FSK valt att föreslå ett så tekniskt komplext beskattningssystem med hänsyn till att de nuvarande reglerna om ränteavdragsbegränsning fått mycket hård kritik för dess oklara räckvidd och att reglerna medfört gränsdragningsproblem. Det kan vidare ifrågasättas om det är lämpligt att införa kommittéförslaget i svensk rätt, mot bakgrund av att en stor majoritet av remissinstanserna har valt att avstryka förslaget.

4.2 Förslagets skattemässiga effekter för företag

Omkring 350 000 företag påverkas skattemässigt av kommitténs föreslagna regler. De berörda företagen får dock varken en allmän ökad eller minskad skattebelastning, utan förslagets effekter varierar beroende av företagets ekonomiska situation. Förslaget kan därmed skattemässigt innebära positiva effekter för vissa företag medan det för andra företag innebär negativa effekter. Sammantaget innebär förslaget dock varken ett minskat eller ökat skatteuttag från bolagssektorn. Detta eftersom de ökade skattebetalningar som uppstår i och med den slopade avdragsrätten för negativt finansnetto till fullo kommer att användas för att finansiera finansieringsavdraget. Däremot medför förslaget en omfördelning av bolagsskatten inom näringslivet.

Om ett företag kommer att få en ökad eller minskad skattebelastning med förslagets regler, beror delvis på företagets belåningsgrad och delvis på avkastningsnivån på företagets investeringar. Höga räntekostnader kommer att medföra en ökad skattebelastning emedan en hög avkastning kommer att medföra en minskad skattebelastning. Den sammanlagda effekten beror på vilken av dessa effekter som är störst. Av naturliga skäl kommer företag med ett positivt finansnetto att få en minskad skattebelastning, då förslagets avdragsbegränsande bestämmelser inte påverkar dessa företag. Sådana företag berörs således endast av förslagets finansieringsavdrag och kommer därmed att få en sänkt skattebelastning med 5,5 procentenheter. Det ska dock påpekas att det är ovanligt att företag har ett positivt finansnetto. Till skillnad från företag med positivt finansnetto, som enligt förslagets regler alltid kommer att få en minskad skattebelastning, kommer företag med negativt finansnetto antingen att få en ökad eller minskad skattebelastning, alternativt en oförändrad skattebelastning.

Uppsatsens skattemässiga exempel i avsnitt 3.8.3.2-3.8.3.5 visar att om de nuvarande bestämmelserna medger avdragsrätt för uppkomna räntekostnader kommer företag med stora skulder och investeringar som genererar låg avkastning att få betala mer i skatt än med nuvarande regler. Omvänt kommer företag med små skulder och investeringar som genererar hög avkastning att få betala mindre i skatt än med nuvarande regler. För företag med stora skulder och investeringar som genererar hög avkastning samt för företag med små skulder och investeringar som genererar låg avkastning kommer förslaget inte att medföra några större skattemässiga förändringar. Ett företag som är högt belånat och har hög lönsamhet eller är lågt belånat och har en låg lönsamhet kan såväl få ökade som minskade skattebetalningar med reformen. Som tidigare nämnts är det förhållandet mellan belåningsgraden och lönsamheten som är avgörande för företagets förändrade skattebelastning.

I avsnitt 3.8.3.2 fastställs att ett företag med 1 500 000 kronor i rörelseresultat, 100 000 kronor i ränteintäkter respektive finansiella intäkter och 1 100 000 konor i räntekostnader respektive finansiella kostnader får en

kvarstående vinst efter skatt som uppgår till 390 000 kronor med dagens regler jämfört med 252 500 kronor med förslagets regler. Förslagets bestämmelser kan i denna ekonomiska situation jämföras med en skattesats på 49,5 procent. Förslaget medför därmed en kraftig ökning av företagets skattebelastning. I avsnitt 3.8.3.5 fastställs vidare att om ett företags rörelseresultat är 1 500 000 kronor, ränteintäkterna respektive de finansiella intäkterna är 100 000 kronor och räntekostnader respektive finansiella kostnader är 0 kronor kommer företaget att få ett resultat efter skatt som uppgår till 1 336 000 kronor med förslagets regler och 1 248 000 kronor med nuvarande regler. Företagets skattesats kan därmed jämföras med en skattesats på 16,5 procent, vilket också är förslaget minsta möjliga effektiva skattesats.

Av uppsatsens femte skattemässiga exempel, i avsnitt 3.8.2.6, framgår att om de nuvarande reglerna inte medger avdrag för uppkomna räntekostnader blir förslagets regler normalt mer fördelaktiga än nuvarande regler. Detta då förslaget alltid medger avdrag för finansiella kostnader som motsvaras av finansiella intäkter. Eftersom avdrag inte medges för företagets räntekostnader ökar företagets beskattningsbara vinst i den utsträckning som kostnaderna inte är avdragsgilla. Det innebär att förslagets regler kan medföra en minskad skattebelastning för företag som är högt belånade och har låg avkastningsgrad. Detta är möjligt eftersom finansieringsavdraget innebär att endast 75 procent av företagets skattemässiga resultat behöver beskattas.

En annan skattemässig effekt av reformens bestämmelser är att företag som får underskott under ett beskattningsår ändå kan bli skyldig att betala bolagsskatt. Detta eftersom att förslaget bygger på ett system där nettovinsten också utgör ett beskattningsbart resultat. Förslagets syfte är inte att drabba dessa företag och därför är det min åsikt att reglerna i detta avseende borde justeras så att företag med underskott inte tvingas att betala skatt för en vinst som inte finns.

Förslaget påverkar även kostnaderna för lånefinansiering. Vid dagens räntenivå på cirka 3 procent innebär slopat avdrag för negativt finansnetto jämfört med full avdragsrätt, att räntekostnaderna efter skatt kommer att öka med 0,5 procent. Vid ett mer normalt räntekostnadsläge på 5 procent medför förslaget en ökning om 0,82 procentenheter efter skatt än jämfört med dagens skatteregler. Det innebär att om räntenivån uppgår till 3 procent ökar räntekostnaden från 2,5 procent till 3 procent och om räntenivån uppgår till 5 procent ökar räntekostnaden från 4,18 procent till 5 procent. Samtliga företag som finansierar sin verksamhet med främmande kapital kommer därmed att få ökade räntekostnader. Det ska påpekas att det inte är belåningsgraden som är avgörande för hur lånefinansieringskostnaderna påverkas, utan det är relationen mellan avkastningsnivån på arbetande kapital och räntekostnaderna för belåningen. En hög belåning kan vara lönsammare efter skatt vid tillämpning av förslagets regler om avkastningsnivån överstiger låneräntan, detta eftersom finansieringsavdraget medför en effektiv skattesats på 16,5 procent. Förslaget medför inte någon

kraftig fördyring av lånefinansieringen, emellertid kan ökningen få betydande konsekvenser för företag som är högt belånade och har investeringar som genererar låg avkastning.

En annan effekt som förslaget medför är att finansnetton inte får rullas vidare till kommande år. Enligt principen om ekonomisk neutralitet ska ett företag med stabilt finansnetto betala lika mycket skatt som ett företag med ett ostabilt finansnetto. I betänkandet framför FSK att en sådan likabehandling framkallar praktiska problem som inte står i proportion till dess fördelar. Detta då bestämmelser om sparade finansnetto kräver att särskilda regler införs för sparade finansnetton vid ägarförändringar, eftersom att det finns incitament för företag att kvitta sitt finansnetto mot andra företag med en annan typ av finansnetto och på så vis sänka den skattepliktiga inkomsten i ett bolag. Till skillnad från FSK bedömer ett flertal remissinstanser att det är vanligt att ett företags resultat varierar mellan positivt och negativt och att det därför är angeläget att en bestämmelse införs i förslaget som tillåter kvittning av finansnetton. Det är min åsikt att företag med ett stabilt finansnetto inte bör gynnas framför företag med ett omväxlande positivt och negativt finansnetto. Jag instämmer med FSK angående att sådana särskilda regler både skulle komplicera skattesystemet och innebära ytterligare administration för företagen. Det är dock min bedömning att principen om ekonomisk neutralitet väger tyngre och att en bestämmelse som tillåter rullning av finansnetton därför bör införas i förslaget.

Vidare innebär förslaget skattemässiga effekter för samtliga företag som har ett sparade underskott. FSK föreslår en övergångsfinansiering av förslaget där endast hälften av företagens sparade underskott från tidigare år får dras av. Underskottsavdragen halveras därmed jämfört med nuvarande regelverk. Det medför att vissa företags beskattningsbara resultat avsevärt ökar, vilket i sin tur innebär högre skatt och lägre resultat för företagen. I betänkandet anför kommittén att en sådan regel är lämplig med hänsyn till att de kvarstående underskott som finns vid reformens införande till stor del uppstått under perioden då det fortfarande var möjligt att skapa underskott med hjälp av ränteavdrag. Bestämmelsen har kritiserats av flera remissinstanser av såväl konstitutionella skäl som lämplighetsskäl. Remissinstanserna bedömer att bestämmelsen kan utgöra retroaktiv lagstiftning och även om bestämmelsen inte skulle anses utgöra sådan lagstiftning är en sådan bestämmelse olämplig, då den i praktiken medför samma effekt. Jag delar Tivéus åsikt om att det är viktigt att ett företag kan överblicka konsekvenserna av sitt handlande och anser därmed av lämplighetssynpunkt att bestämmelsen inte bör införas i svensk rätt. Vidare anser jag att bestämmelsen är olämpligt mot bakgrund av att samtliga kvarstående underskott som finns i företag inte uppkommit genom räntekostnader i verksamheten, en omständighet som kommittén inte beaktar i betänkandet.

En viktig slutsats är att kommittéförslaget sammantaget innehåller stora skattemässiga förändringar för ett stort antal företag. De flesta berörda

företag kommer antingen att få en minskad eller ökad skattebelastning med förslagets regler. Det innebär dock inte att förslaget kommer att medföra stora positiva eller negativa skattemässiga effekter för samtliga företag. Vissa företags skattebetalningar förblir någorlunda oförändrade eftersom finansieringsavdraget balanserar upp avdragsförbudet.

4.3 Förslagets ”vinnare” och ”förlorare”

Mot bakgrund av att vissa verksamheter av sin natur är kapitalintensiva medan andra verksamheter inte är kapitalintensiva samtidigt som vissa verksamheter av sin natur har låg lönsamhet medan andra verksamheter har hög lönsamhet, varierar kommittéförslagets konsekvenser för olika typer av verksamheter och följaktligen även för olika sektorer.

Det är varken ett företags storlek eller mognad som har störst betydelse för om ett företag använder mycket lånat kapital och därmed troligtvis kommer att få en ökad beskattning med förslagets regler. Faktorn som har störst betydelse för ett företags belåningsgrad är dess sektortillhörighet. Företagets verksamhetstyp ger en tydlig indikation på om ett företag har låg eller hög belåningsgrad och ger således även ledning för om ett företag kommer att få en minskad eller ökad skattebelastning med förslaget. Det ska dock uppmärksammas att yngre kontra mogna företag har olika karaktärsdrag som indikerar på att ett företag har en hög eller låg belåningsgrad. Yngre företag har till exempel karaktären av att vara mindre till sin storlek och använda mindre främmande kapital jämfört med mogna företag. Detta till stor del på grund av att yngre företag har svårare att erhålla krediter än äldre företag. Mot bakgrund av att förslaget utjämnar asymmetrin mellan eget och lånat kapital innebär förslagets bestämmelser således indirekt konkurrensförbättrande aspekter för yngre och mindre företag.

En faktor som är nära förknippad med en hög belåningsgrad är en hög andel fasta tillgångar. Fasta tillgångar är ofta dyra och måste antingen finansieras med eget eller lånat kapital. Det är därför inte ovanligt att företag med en hög andel fasta tillgångar har hög skuldsättning och således kan komma att få en ökad skattebelastning med förslagets regler. Fastighetsbolag är ett typexempel på företag som är starkt beroende av stora mängder kapital för att kunna bedriva sin verksamhet. Bolagen behöver såväl en stor mängd kapital för att kunna bygga fastigheter som för att underhålla fastigheter. Fastighetsbolag har därmed ofta en hög andel fasta tillgångar. Samtidigt genererar en fastighetsverksamhet en relativt låg avkastning. *Fastighetssektorn* är därmed en av de sektorer som beräknas få ökade skattebetalningar med förslagets regler. Omvänt gynnar förslaget de sektorer vars verksamheter inte är i behov av en stor mängd kapital för att verksamhet ska kunna bedrivas. Ett typexempel är företag som bedriver någon form av konsultverksamhet. Normalt har konsultverksamheter låg belåningsgrad eftersom dess verksamhet sällan kräver en hög andel fasta tillgångar eller andra relativt dyra tillgångar. Konsultsektorerna *verksamhet inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik* samt *informations- och*

kommunikationsverksamhet är båda lågt belånade och beräknas få en minskad skattebelastning med förslagets regler. Andra sektorer som har en låg belåningsgrad och som beräknas få en minskad skattebelastning är *handelssektorn* och *tillverkningssektorn*.

Av kommitténs utredning framgår att den sektor som kommer att "förlora" mest på förslagets bestämmelser är *fastighetssektorn*. Sektorn beräknas öka sin bolagsskatt med omkring 3 226 miljoner kronor jämfört med idag. Andra sektorer som beräknas få en ökad skattebelastning vid tillämpning av förslagets regler och därmed kommer att "förlora" på förslagets regler är sektorerna *transport och magasinering* samt *vård och omsorg* där skattebetalningarna beräknas öka med omkring 570 respektive 598 miljoner kronor. De stora "vinnarna" av kommitténs förslag är företag inom sektorerna *handel* och *tillverkning*, som beräknas få en minskad skattebelastning med omkring 2 960 respektive 3 247 miljoner kronor.

Med hänsyn till förslagets effekter för *fastighetssektorn* är det inte konstigt att branschorganisationer, föreningar och företag inom *fastighetssektorn* ställer sig negativa till att förslaget införs i svensk rätt. Av remissinstansernas remissvar framgår att såväl fastighetsbolag som branschorganisationer inom *fastighetssektorn* anser att förslagets effekter är orimliga för bolag som bedriver fastighetsverksamhet. Fastighetsägarna och SABO, som båda är organisationer inom *fastighetssektorn*, bedömer att förslaget kommer att innebära stora ekonomiska problem för många företag inom *fastighetssektorn*. Organisationerna påpekar att förslagets effekter kommer att påverka såväl nyproduktionen av bostäder som förvaltningen av redan byggda bostäder. Mot bakgrund därav anser SABO och Fastighetsägarna att det är nödvändigt att det, i förslaget, införs kompletterande regler som fullständigt kompenserar *fastighetssektorn* för de skattemässiga förändringar som förslaget medför. Till skillnad från Fastighetsägarna och SABO menar SACO att en ökad skattebelastning för *fastighetssektorn* inte är ett särskilt stort problem, eftersom sektorns skattebelastning såväl innan som efter reformens genomförande kommer att vara förmånlig. Olika uppfattningar förekommer således om rimligheten av förslagets effekter för *fastighetssektorn*. I denna uppsats har det inte varit möjligt att utreda rimligheten av *företagssektorns* ökade skattebelastning, dock kan det konstateras att förslagets effekter kan komma att riskera att fastighetsbolag sätts i konkurs. Vidare kan förslagets effekter påverka privatpersoner som inte har råd att betala en högre hyreskostnad eller är i behov av en ny bostad.

FSK:s förslag medför en omfattande omfördelning av bolagssektorns skattebetalningar. För vissa sektorer innebär förslaget stora positiva skattemässiga effekter medan det för andra sektorer innebär stora negativa skattemässiga effekter. Samtidigt medför förslaget inte några större skattemässiga effekter för en del sektorer. Med hänsyn till att förslagets syfte är att neutralisera finansieringen mellan eget och lånat kapital är det inte oväntat att kommitténs förslag medför en ökad skattebelastning för

företag med hög skuldsättning. Om förslagets effekter är rimliga i förhållande till förslagets fördelar kan dock diskuteras.

I nedan tabell ges i punktform en kort sammanfattning gällande förslagets effekter för företag.

	Låg vinst	Hög vinst
Hög belåning	<ul style="list-style-type: none"> • ”Förlorare” • Ökad beskattning • Exempelvis fastighetsbolag 	<ul style="list-style-type: none"> • Relativt oförändrat skatteuttag • I vissa fall ökad beskattning, i andra fall minskad beskattning • Exempelvis företag vars verksamhet består av försörjning av el, gas, värme och kyla
Låg belåning	<ul style="list-style-type: none"> • Relativt oförändrat skatteuttag • I vissa fall ökad beskattning, i andra fall minskad beskattning • Exempelvis små företag 	<ul style="list-style-type: none"> • ”Vinnare” • Minskad beskattning • Exempelvis konsultföretag

5 Avslutande kommentarer

Kommittébetänkandet är för närvarande på beredning hos Finansdepartementet som ska ta ställning till remissinstansernas yttranden, för att därefter besluta hur förslaget vidare ska hanteras. Mot bakgrund av den hårda kritik som riktats mot förslaget, inte minst från remissinstanserna, är det föga troligt att förslaget kommer att genomgå departementets process oförändrad. En möjlighet är att delar av förslaget omarbetas och att förslaget, i omarbetat skick, skickas ut på ny remiss. Ett annat möjligt alternativ är att förslaget förkastas och att det eventuellt i framtiden tillsätts en ny kommitté som får i uppdrag att på nytt utforma ett förslag på bolagsskattesystem. Först efter Finansdepartementets beredning kan förslaget skickas för remiss till Lagrådet för att därefter bli föremål för riksdagsbehandling.¹⁵²

Avslutningsvis vill jag understryka att det är högst osannolikt att FSK:s förslag kommer att träda i kraft den 1 januari 2016. Detta med hänsyn till remissinstansernas kraftiga motstånd till att förslaget genomförs i dess nuvarande utformning. Endast tiden kan utvisa om förslaget kommer att bli verklighet och när förslaget i så fall kommer att träda i kraft.

¹⁵² Regeringskansliets kommunikationsenhet 2004 I; Regeringskansliets kommunikationsenhet 2004 II.

Käll- och litteraturförteckning

Källor

Tryckta källor

Direktiv

Dir. 2011:1 Översyn av företagsbeskattning [dir. 2011:1]

Propositioner

Prop. 2008/09:65 Sänkt bolagsskatt och vissa andra skatteåtgärder för företag [prop. 2008/09:65]

Prop. 2012/13:1 Budgetpropositionen för 2013 [prop. 2012/13:1]

Statens offentliga utredningar

SOU 2014:40 Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet

Remissyttranden

Advokatsamfundet, *Fi2014/2212*, Stockholm den 17 oktober 2014.
[Advokatsamfundet 2014]

Bonnier, *Remissvar SOU 2014:40*, Stockholm den 24 oktober 2014.
[Bonnier 2014]

FAR, *SOU 2014:40 Neutral bolagsskatt – för ökad neutralitet och stabilitet (Fi2014/2212)*, Stockholm den 24 oktober 2014. [FAR 2014]

Fastighetsägarna, *Yttrande över SOU 2014:40 Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet*, Stockholm den 24 oktober 2013.
[Fastighetsägarna 2013]

PwC, *Remissyttrande med anledning av FSK:s slutbetänkande "Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet" (SOU 2014:40) /Fi2014/2212*, den 24 oktober 2014. [PwC 2014]

Rikshem, *Betänkandet SOU 2014:40 - Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet*, Stockholm den 24 oktober 2014. [Rikshem 2014]

SABO, *Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet (SOU 2014:40)*, Stockholm den 15 oktober 2014. [SABO 2014]

SACO, *Remissvar (SOU 2014:40), Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet*, den 24 oktober 2014. [SACO 2014]

SAS, *Yttrande avseende Företagsskattekommitténs slutbetänkande om neutral bolagsskatt (SOU2014:40)*, Stockholm den 22 oktober 2014. [SAS 2014]

Skatteverket, *Remissvar gällande Företagsskattekommitténs slutbetänkande "Neutral bolagsskatt - för ökad effektivitet och stabilitet" (SOU 2014:40), (Fi2014/2212), den 22 oktober 2014. [Skatteverket 2014]*

Studentbostadsföretagen, *Yttrande över SOU 2014:40 Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet, Göteborg den 24 oktober 2014. [Studentbostadsföretagen 2014]*

Svenskt Näringsliv, *Remissyttrande avseende slutbetänkandet Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet (SOU 2014:40), Stockholm den 22 oktober 2014. [Svenskt Näringsliv 2014]*

Volvo Personvagnar, *Remissyttrande avseende slutbetänkandet Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet (SOU 2014:40), Stockholm den 24 oktober 2014. [Volvo Personvagnar 2014]*

Wihlborgs Fastigheter AB, *Yttrande över företagsskattekommitténs slutbetänkande: "Neutral bolagsskatt – för ökad neutralitet och effektivitet, Malmö den 23 oktober 2014. [Wihlborgs Fastigheter 2014]*

Övriga publikationer

Remisslista, *Företagsskattekommitténs slutbetänkande: "Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och Stabilitet" (SOU 2014:40). [Remisslista 2014]*

Elektroniska källor

Bokföringsnämndens allmänna råd, *BFNAR 2012:1*, hämtad den 20 december från: <http://www.bfn.se/redovisning/rad/bfnar12-1-grund.pdf> [BFNAR 2012]

EY – Drivkraft, *K2 eller K3 – vad väljer du?*, publicerad den 16 april 2013, hämtad den 4 januari 2015 från: <http://drivkraft.ey.se/2013/04/16/k2-eller-k3-vad-valjer-du/> [EY 2013]

Hilling, Axel, *Inkomst*, publicerad den 29 augusti 2014, hämtad den 21 december 2014 från: [http://www.jur.lu.se/web.nsf/\(MenuItemById\)/JUDN09material/\\$FILE/Inroduktionsforelasning.pdf](http://www.jur.lu.se/web.nsf/(MenuItemById)/JUDN09material/$FILE/Inroduktionsforelasning.pdf) [Hilling 2014]

Melbi, Ingrid, Ohlsson, Fredrik, PwC – Tax matters, *FSK:s förslag om nya ränteavdragsbegränsningsregler*, publicerad den 12 juni 2014, hämtad den 10 september 2014 från: <http://blogg.pwc.se/taxmatters/foretagsskattekommittens-forslag-om-nya-ranteavdragsbegransningsregler> [Melbi och Ohlsson 2014]

Ohlsson, Fredrik, Melbi, Ingrid, Nilsson, Hanna, PwC – Tax matters, *Stark kritik mot skatteutredning*, publicerad den 29 oktober 2014, hämtad den 3

november 2014 från: <http://blogg.pwc.se/taxmatters/stark-kritik-mot-skatteutredning> [Ohlsson m.fl. 2014]

Regeringskansliets kommunikationsenhet, *Lagrådet granskar föreslaget*, publicerad 31 mars 2004, uppdaterad 24 april 2013, hämtad den 15 december 2015 från: <http://www.regeringen.se/sb/d/1522/a/13506> [Regeringskansliets kommunikationsenhet 2004 I]

Regeringskansliets kommunikationsenhet, *Utredningens förslag presenteras*, publicerad 31 mars 2004, uppdaterad 24 april 2013, hämtad den 15 december 2015 från: <http://www.regeringen.se/sb/d/1522/a/13504> [Regeringskansliets kommunikationsenhet 2004 II]

Litteratur

Monografier

Andersson, Mari, Saldén Enérus, Anita & Tivéus, Ulf, *Inkomstskattelagen: en kommentar, D. 1, 1-28 kap.*, 14. uppl., Norstedts juridik, Stockholm, 2014. [Andersson m.fl. 2014]

Dahlberg, Mattias, *Ränta eller kapitalvinst: grundproblem i kapitalinkomstbeskattningen - särskilt vad gäller finansiella instrument i gränslandet mellan lånekapital och eget kapital*, Iustus, Uppsala, 2011. [Dahlberg 2011]

Lehrberg, Bert, *Praktisk juridisk metod*, 7. [uppdaterade och omarb.] uppl., Iusté, Uppsala, 2014. [Lehrberg 2014]

Lodin, Sven Olof, Lindencrona, Gustaf, Melz, Peter, Silfverberg, Christer och Simon-Almedal, Teresa, *Inkomstskatt: en läro- och handbok i skatterätt*, D. 2, 14., uppdaterade uppl., Studentlitteratur, Lund, 2013. [Lodin m.fl. 2013]

Lundén, Björn, *Aktiebolag: skatt, ekonomi och juridik*, 20. uppl., Björn Lundén information, Näsvisen, 2012. [Lundén 2012]

Ståhl, Kristina, *EU-skatterätt*, 3. uppl., Iustus, Uppsala, 2011. [Ståhl 2011]

Periodiskt tryck

Andersson, Thomas, *Något om föreslagen utvidgning av ränteavdragsbegränsningsreglerna*, Svensk Skattetidning 2012:9, s. 711. [Andersson SvSkT 2012]

Hultqvist, Andreas, *Affärsmässigt motiverad – en analys av bestämmelserna om ränta på koncerninterna lån*, Svensk Skattetidning 2012:2, s. 122. [Hultqvist SvSkT 2012]

Lindeberg, Niklas, *FSK:s slutbetänkande, Neutral bolagsskatt - för ökad effektivitet och stabilitet*, Skattenytt 2014 s. 532. [Lindeberg SN 2014]

Peczenik, Aleksander, *Juridikens allmänna läror*, Svensk Juristtidning 2005, s. 249. [Peczenik SvSkT 2005]

Tivéus, Ulf, *Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet*, Svensk Skattetidning 2014:6-7, s. 496. [Tivéus SvSkT 2014]

Rättsfallsförteckning

Regeringsrätten

RÅ 2007 ref. 84 [RÅ 2007 ref. 84]

RÅ 2007 ref. 85 [RÅ 2007 ref. 85]

Högsta förvaltningsdomstolen

HFD 2011 ref. 90 I-V [HFD 2011 ref. 90 I-V]

HFD 2012 ref. 6 [HFD 2012 ref. 6]